מ ד י נ ת י ש ר א ל

מ ש ר ד ה ב ט ח ו ן

ארכיון צה"ל ומערכת הבטחון

157 / 86
576

תיק זה הוא העתק מצולם מהתיק המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומערכת הבטחון.
השימוש בתיק זה מותר רק למטרות שאושרו כדין. חל איסור על ייצור ו/או צילום עותקים נ וספים מהתיק בלי אישור ממי שהוסמך לכך על פי דין.

2

משרד הבטחון
מרכזון צה"ל ומערכת הבטחון

התחלת התיק

שם היחידה: אתלקית הסטרדיה

הנושא: תל 520 תיקבר אלה שבאון
שלבנון תרגום

29/204

עבף	סיקור	צה"ל
טל'		2826
מב		368

ז' באדר תשמ"ב
2 בפרץ 1982

הנדון: תחקיר אל"מ גדעון גורדון - מח"ט 670 במלחמת יוה"כ
בערך במחלקת הסטוריה ב- 24.2.82.

אל"מ גורדון: יכול להיות שעניתי לכם כמה דברים שהם דברים יותר מידי רציניים, אמרתי גם שאני רציני אין בזה.. תראה ואני אגיד לך מה הבעיה.

הבעיה הבסיסית לדעתי שאתם צריכים לבדוק אותה, בין הנושאים שאתם בודקים, בתוך הנושא של הוצאת לקחים, וגם למצוא ותיסטוריה, זה נושא של התנהגות מפקדים בזמן הקרב, זה נושא עדין מאוד, זה נושא בזמנו גם אחרי ששת-הימים זה הסריד אותי, זה הטריד אותי אחרי יום-כיפור , הלכתי לרמטכ"ל, היתה לי שיחה עם הרמטכ"ל שיחה ארוכה מאוד, וחלק ניסה לברוח מהניתוח של התנהגות של מפקדים.

למה אני מעלה את זה? כי זה יכול לתת הרבה תשובות להרבה תופעות, שאם לא יבתחו אותם את החלק שאמרתי ביסודיות, המסקנות שתוציאו לגבי התנהגות א' או התנהגות ב', היא לא תהיה מדוייקת, אני בכורבה נושא של זעיר.

יש לי דוגמא - יש הרבה דוגמאות, שמנתחים התנהגות של מישהו ואחרי זה אומרים רגע, זה בכלל אולי תפישת עולם סובה מבחינת התנהגות בשדה-הקרב, ולמעשה מה שמסתתר בזה, התנהגות של המפקד , אני מדבר אם נגעת בזה.

אל"מ אלגום: לא, זה מובן שזה פרמטר מכריע ודומינאנטי.

אל"מ גורדון: מאוד מכריע. ולמה אני מקשר בזה, כי לא יוצא לי כל יום לראות אתכם, אני לי משתוקק יום אחד לשבת ולעבוד על זה, אבל אני כל הזמן דוחה ודוחה ודוחה.

זה נושא שהוא כל כך רציני, למה אני אומר הוא כל כך רציני, כי בתופעות שראיתי בשבת-הימים, וגם ביום-הכיפורים, כשמפקד × לא מתפקד אין יחידה, אין יחידה זה לא בדמה אין יחידה פתאום בכלל למעשה.

ואין לי ספק שצה"ל היה צריך להשיג בזה את הדבר העיקרי, יש ויכוח והיה לי כבר שיחות עם הרבה אנשים בעניין הזה, האם בכלל אפשר להוציא לקחים, אפשר להכשיר מפקדים או חיילים

לזה. אני טוען שאפשר להכשיר חיילים ומפקדים בהתנהגות בשדה-קרב, לדעתי זה מספר 1 בכל התנהגות צבא, בכל לקחים, אתה רואה את זה לפעמים כשאתה קורא סיפרי הסטוריה, אתה רואה בין השורות, וגם לא בין השורות, איך התנהג א' איך התנהג ב' וכל מה שקשור וזה מסביר הרבה מאוד בושא של תרפעות, לכן אני מקדים בענין הזה, כי יכול להיות שחלק מהדברים תיכף תביבו את בושא בקודת המוצא שלי.

סא"ל אידל: הייתי מבקש ממך הבהרה מסויימת, הבקודה שהעלית אותה כרגע מטרידה אותבו מאוד, שמבו לב לדבר הזה, וקודם כשאמרתי לך שאבחבו השארבו איזה שהוא מפקד לסוף, זה בבע מזה.

אבל הייתי רוצה להבין, אתה כשאתה מדבר על התבהגות בשדה-קרב, אתה מדבר על מה שבקרא הפשט של זה, איך המפקד מתבהג בשדה-הקרב, או מה התדמית שהוא היה רוצה לראות את יחידתו את עצמו בשדה הקרב, ואני רוצה להסביר לך למה הכוונה.

יש מפקדים שפתאום לא ראו את עצמם יותר מפקדי חרמ"ש, יכול להיות שהם, לא יכול להיות, אני משוכבע שזה השפיע על תדמית היחידה שלהם, ולכן הם עשו את מה שעשו או לא עשו, כי הוא ראה את עצמו פתאום מפקד טבקים, האם לזה אתה קורא גם כן התבהגות בשדה-קרב?

אל"מ גורדון: זה חלק. אני קודם כל בא ואומר, שבשדה-קרב אדם צריך להיות שקול, קר מזג, כן ואז הוא משהו אחר כבר, אז הוא משהו אחרי, כי יחידה א' פה, ויחידה ב' שם, וכל מה שאבחבו, לכן אמרתי בבושא של תרפעדת.

אל"מ אלגום: מה שגידר מתכוון. זה עבין של ביתוח פסיכולוגי של המפקדים תחת ספרס של קרב, לזה הוא מתכוון, כאשר אדם במצא תחת לחץ בפשי, כשבעיה של חיים ומות במצאים בכף ידו, כיצד הוא מתבהג כאן בסיטואציה שכזו בבסיבות שכאלה, זו הבעיה, כי אם הוא מצליח לשמור על איזון בפשי, מה שהוא קורא קור-רוח, אז הוא מצליח לבהוג ביחידתו בצורה מושכלת, יותר טוב מהמפקד ממול ואז יש לו פחות אבידות, והוא מצליח לבצע את משימתו, אם הוא לא מצליח לשמור על איזון בפשי, אז היחידה הזו או שהיא דופקת את הראש בקיר, ראם השבי כן שומר על איזון בפשי, או שהוא מפורר אותה לחלוטין, יש לבו מספיק דוגמאות בהסטוריה שלבו, ולאו דוקא לגבי יחידות חרמ"ש, הוא מתכוון למפקד במובן הכללי.

אל"מ גורדון: אולי זו המחשה רק שתבין, כי זה לא יחידה פחות טובה או יותר טובה, זה כלום או לא כלום בקרא לזה, זה אני אתן לכם: בשבת-הרמים אחרי כפ אחרי זה בעבור לרום-ביפור.

אני בשלב מסויים בתתי הוראה להפסיק לדווח לי, תפסיק לדווח, כי השאלה אם אתה אם מישהו מפקד, רואה צלע ועם תארים על שיח הוא רואה טבק, ואם הוא רואה טבק, וזה שיח, עדיף לא לקבל דיווח, אני פשוט רוצה שתבין את הזה, אז זה לא דבר דימיוני שאני כרגע אומר לכם, אבל זה שדה-הקרב בעניין הזה, ויש כל כך הרבה דוגמאות.

באותו שיחה הרמטכ"ל רצה לי לתת את הדוגמאות שהוא יודע אותם, אבל הוא היה באמת בדילמה איך מפתחים את העניין הזה, והבעיה היא רגיבית מאוד, אני אומר לכם אולי אחרי זה אני אתן לכם כמה דוגמאות, יותר מידי רגיבית.

מה כאן קורה?

אל"מ אלגום: אתה כבר העמקת לחשוב בשאלה הזאת?

אל"מ גורדון: בטח לא רק זה.

אל"מ אלגום: אז אם אתה תוכל לאחר מכן לומר לי מה פרי המחשבה שלך באשר למתודה, כיצד בוחנים דבר כזה בדיעבד, מכיוון שאנחנו פותחים, אם אנחנו הולכים על מחקר פסיכולוגי, אנחנו פותחים כאן פתח שיש בו הרבה מין הרכילויות. לצורך איסוף אינפורמציה.

ז"א לאבחן מהי רכילות, ומהי מציאות שהיא הסטורית, יש פה בעיה מטראולגית קשה.

אל"מ גורדון: אני מסכים איתך. אתה אומר יש כמה דברים שאפשר בין הטיפות להוציא את המסקנות בלי לעשות מהומה בעניין הזה. ואני אתן לך למשל כמה דוגמאות, שאני לא בדקתי אותם עד הסוף, אני פשוט רק מתוך זה שחייתי אותם.

מי שהיה בשדה-קרב, וכל מערכת הגוף שלו לדעתי לא עובדת, עיכול, בניח עצירות והוא לא ישן בלילה, ואחרי זה רודף אותו כל מיני דברים מהסוג הזה, ז"א מערכת הגוף לא עובדת, זה סימן שגם הבושא של ה.. חלק הזה גם לא עובד, של הראש. בעניין הזה אז פה אני קצת לצורך באמת לא צנוע, כן צנוע בזה. אני הרגשתי יוצא מן הכלל, לא רק זה היה לי רוממות רוח, כי אז יכלתי להבין מה זה רוממות רוח, ונזכרתי בנירון קיסר, פשוט שתיבר.

לכן השריד אותי, אז משורר, התחלתי לחשוב מה זה בכלל, איך פתאום הרוממות-רוח בעניין הזה.

אל"מ אלגום: קיבלת השראה .

אל"מ גורדון: כן, והתחלתי לשרחח עם אנשים איך התנהגו וכל זה, ואני ידע שהיו כאלה עצבים, עצבנות, אבל זה תופעה שמיד זה.

אני בטוח שהירום שמדברים על חלל וכל הדברים האלה, יש בדיקות יסודיות שבודקים בצורה כימית לא כימית, אני לא יודע אפשר, רציתי גם לעשות התייעצות עם רופאים בעניין הזה, קשה לי להאמין שהירום הדברים האלה לא יכולים להיבדק. הם לא מוחלטים.

אני בא ואומר נגיע ל- 60% תוצאות זה הישג, אבל לא ללמוד את העניין הזה, או לא להתעמק בו, זה שגיאה זה נקודה אחת.

נקודה שניה - ואני אתן דוגמא למשל, כי הרבה שאלו אותי באמת, אבל איך תלמד את העניין הזה.

למשל כלל אדם שסוגר עיניים או פותח עיניים, כשהוא סוגר עיניים הוא מפחד יותר, דמיונו יותר גדול מאשר אם הוא פותח עיניים, גם אם מסתערים עליו וכל מה שקשור ברגעשהוא סוגר עיניים, אז אין ספק שבסגירת עיניים הדימיון מתחיל יותר להיות זה, מאוד מאוד - - -.

יש סרטים שאפשר לקחת, אם אתה זוכר את הסרטים שפעם שהייבו ילדים, עם המימד המלת-מימדי, יש בושא של תרגילי אש, תרגילי אש בפירוט טכניקה, ז"א חלק מהדברים שאני חושב שההתבהגות שלי היתה א' או ב' או ג', ז"א חלק זה כימי כימיה, חלק זה בסיון של בושא של אימונים, ודבר שלישי שהוא לא פחות חשוב, הוא בושא של ההכרה. אם אתה יודע למה אתה בבחר בבושא ההכרתי, הוא חשוב בכל מה שקשור.

בין זה לזה יש המון דברים שקשורים למידע, כי אם אתה מסביר מה תורת הסיכויים וממחיש את זה לא שאתה פוצע מישהו, יש לזה צריך לפתח תורה שלמה, לדעתי אפשר לפתח תורה שלמה, אולי לצורך אני אתן דוגמא אפילו מבושא של אימונים:-

יש הירום תת-אלוף, ואני בטח לא אזכיר שמות, תת-אלוף הירום בצה"ל שבתרגילים שאני עשיתי בזמנו עוד עם פירו-טכניקה, כשעשיבו את התרגיל ושם פיצצבו פירו-טכניקה מתחת לזחל"מים, הגבר התחיל לדבר לשקפת, וזה היה תרגיל עוד בלי אוייב וכל מה שקשור לעניין הזה. הייתי מוכרח להפסיק רגע את התרגיל, קצת להרגיע, ולהגיד לו ידידי דקה אחת תירגע וכל מה שקשור.

תאר לכם תופעה כזו בשדה-קרב, המימד שלה הוא פי-10 הוא לא פי זה.

<u>אל"מ אלגרם:</u> ללא שיעור הוא יותר גבוהה.

<u>אל"מ גורדון:</u> בדיוק, אותו דבר אפשר לביים פיצוצים פירו-טכניקה, שבותבים את מבת הקרב מה זה מרגמות ומה זה זה, לטורחים, אני לא בכנס כדגע למתודיקה, זה בושא מאוד לדעתי גדול וחשוב, אני כאן בא ואומר השאלה היא כזאת, שאתה שומע סיפור, וחלק מהדברים, אני בכלל התחמקתי מלבתח הסטוריה, וגם

סיפרי הספרים שבכתבים, כי מה כאן קורה? זה לא רצון רע, אחרי הקרב או אחרי יומיים אחרי הקרב, או חודש אחרי הקרב, כל הסיפורים בין מה שהיה באמת, ובין זה, זה סיפורי אלף לילה ולילה. והיה לי בירום-בדיפוק, היה לי איזה כתב שהוא מת, יהודה אזרחי. הוא כתב גם איזה ספר, הוא שם כתב כמה פרקים על הלחימה שלי בזה.

אז פרק אחד הוא כותב רשומון הוא קורא לזה, למה הוא קורא לזה רשומון, כי אני דאגתי בד"כ בכל מקום לעשות תדריכים מיד, ולמה הרשומון.

אל"מ אלגום: תדריכים או תחקירים?

אל"מ גורדון: תחקירים, לא תדריכים וגם תחקירים, אבל אחרי הזה.

אז לקחת צורת של טנק, עוד צורתות של טנק, טנק אחד כל אחד ראה אחרת את אותו קטע של שדה-הקרב, וזה דבר שאנחנו מכירים אותו.

אלמ אלגום: זה טריביילי.

אל"מ גורדון: זה דברים מאוד מעניינים.

יש דברים שגם אני ראיתי אותם אחרת, השאלה היא באמת, איך אתה מבתת את הדברים ממי אתה שומע את הדברים, ועדיף כמה מפקדים שקולים, מאשר תריסר נקרא לזה מפקדים, שאתה לא יכול לסמוך עליהם.

כדוגמא למשל - היה לנו גדוד, אני משתמש בגדוד סיור במקרה זה, גדוד סיור שלא תיפקד, כל הגדוד לא תיפקד והיו לו את הכלים הכי טובים שיכול להיות.

אתם יודעים מה אני אתן לכם שתי דוגמאות, כדי להמחשה לנושא הזה, כי זה אולי לא יוצא לי הרבה לדבר אתכם, אני חושב שזה חשוב יותר מאשר החרמ"ש, ואני אתן לכם שתי דוגמאות:

נתחיל באותו מג"ד, המג"ד הזה היום בחור צעיר, בכל אופן היה בחור צעיר, הוא כבר היום לא מפקד על יחידה קרבית, למה הוא לא מפקד יחידה קרבית? כי לא רק אני כולנו השתכנענו שצריך להוריד אותו מהר.

הוא היה לי ת"פ אני לא זוכר אם שעות, ימים, כי הזמן הלוא הוא זה, לא יכולתי להטיל עליו שום דבר, שום דבר. כי...

סא"ל אידל: מאיזה מועד לא יכולת יותר לסמוך עליו?

אל"מ גורדון: מאותו רגע שקיבלתי אותו ת"פ.

סא"ל אידל: באיזה תאריך הוא הגיע אליך ת"פ אתה זוכר?

אל"מ גורדון: זה כשישבתי ברמה בתל-פרס, ואני לא זוכר בדיוק, אני כרגע לא יכול

לומר לך אם זה בינום, תיכף בבסה לשחזר ארלי.

אל"מ אלגום: גדעון, יש לי שאלה אליך בהקשר למה שאתה אומר כרגע, מפקד הגדוד לא מתפקד, ואתה בוכח בדבר הזה, בניח אתה מקיים איתו איזה שהיא שיחה, אם כי אגב אבי לא ידע, ומתברר לך שזה סופי, זה אולטימטב, אתה לקחת את הזמן ומיבית במקומו?

אל"מ גורדון: לא, אבי לא יכול אבי רוצה שתבין.

אל"מ אלגום: מדוע?

אל"מ גורדון: תראה, היה לי מ"מ שאבי הדחתי אותו, מ"מ חרמ"ש שהדחתי אותו.

סא"ל אידל: שברח למטה מהמוצב, בפקד.

אל"מ גורדון: כן. אתה יודע איזה , זה פרוצדורה בוראית בזמן זה, זה יחידה שלי, יחידת סיור זה לא יחידה שלי, אבי לא יכול לעשות מה שאבי גם רוצה.

זה לא חד משמעי , כי אתה יודע מה, אבי התחלתי לבדוק את עצמי, אם אבי לא יותר מידי קיצוני.

אחרי ששת-הימים, גם בהתבהגות שלי אם אבי לא מגזים לצד השבי, כי הבטחון העצמי שלי היה יותר מידי מסוכן,וגם בטחון עצמי זה כבר מתחיל להיות...

רס"ן עמוס צור: כן אבי רציתי באמת לשאול אותך, התבהגות אישית שלך בשדה-הקרב, אתה לא חושב שזה מוגזם, שמח"ט לוקח 4-5 טבקים ויוצא לתקוף מוצב אויב עם הזח"ל שלו וזה הכל, חשוף, זה לא מוגזם?

אל"מ גורדון: חשוף. תראה, חשבתי על זה בזמן הקרב, אבי רק שתדע לך, הייתי על הכל חשבתי, היה לי זמן, על הזה. היה מצב שבסעתי עם הזח"ל שלי ראשון, ראשון שם בציר שחשבתי לעצמי

אל"מ אלגום: ציר אנגולה.

אל"מ גורדון: יכול להיות מצד על..

סאל אידל: כן, כן ציר אנגולה.

אל"מ גורדון: אל, חבוש שם, בדיוק, אמרתי לעצמי איזה מטומטם, יכולים הלוא אם אבי אהרג, יגידו איזה מטומטם היה, בסע ראשון, וגם לא ידעתי כן כמה מותחים כרגע מופנים אלי, וכל מה שקשור לחלוקה ז"א פה לא עשיתי בזה, עמדתי לקחת משקפת הסתכלתי.

חלק מזה שהיתי לבד, פשוט שתדעו חלק פחדו לבסוע איתי, ז"א למה? כי היו לי עוד כמה זחל"מים בזה. ז"א יש כאן מצב, שלפי הערכה שלי אחרי שהסתכלתי בדקתי, אבי ידעתי שאבי

רואה מה ע , ועל זה סמכתי על עצמי שאני רואה, לא הבטחתי בשום תנועה הכי קטנה, אמרתי אני מוכן לקחת את הסיכון. כאשר שידעתי שבצלחת תוקפים פה, וזחידה וכל מה שקשור לזה, לקחתי את הסיכון, סיכון מחושב, פשוט אבל ידעתי מה שאני עושה בדברים האלה.

גם בששת-הימים, בסעתי בכלי הראשון, ורצתי קדימה, אבל ידעתי שאם אני לא ארביל, אין מי שיוביל את בושא של הקצב בדברים האלה.

סא"ל אידל: היית ואבחנו עוסקים עדיין לא בחומר,אלא יותר בצד הביתוחי של המפקד כמאפיין של היחידה שלו, אתה היית מח"ט חרמ"ש, עלית למעלה עם שני הגדודים, שאר האוגדה היו לה משימות התקפיות, היית והם הפכו להיות לחטיבות טנקים, אתה לוקח 4 טנקים, עושה איזה משימה וזהו?

אל"מ גורדון: לא, לא זה לא נכון, זה לא ככה, זה לא ככה.

סא"ל אידל: החרמת 4 טנקים בשטח, נולדו לך טנקים.

אל"מ גורדון: מה פתאום זה סיפור אחר, תיכף אני אגיע לעניין, לא אבל אני אמרתי בבושא של מפקד עוד דוגמא אחת משש-הימים, ומה שאני אומר לכם זה דוגמא בדוקה, כל מה שאני אגיד לכם זה בדוק, אתה יכולים לבדוק את הדברים, הסיפור ואני אגיד אותו קצר מאוד, כי הוא אפשר לפשט אותו בזה.

כשאני יצאתי היתי מפקד כוח בששת-הימים על גדוד חרמ"ש, על גדוד טנקים, ועל עוד יחידת סיור, והיה לי ארטילריה מאחור . והיתה לי הרגשה שאני הולך עם מג"ד הטנקים אחד מלומד קרבות, ובכל מה שקשור והיתה לי הרגשה טובה בעניין הזה. עם ההתקדמות ועם החילופי אש וכל זה, ראיתי שהוא מתחיל לסגת, ז"א הוא מתחיל להשתהות בקרא לזה.

באיזה שלב מסוימים התחלתי להרגיש מצויין ואז היה לוחמת גזים אם אתם זוכרים או מכירים, כבר אז היו סימנים, וגם עשו זריקות אימונים בזריקות, וכל מה שקשור בזה.

בלילה לא היה לי קשר עם המג"ד, ולא היתה לי ברירה,אלא לפקד על הפלוגות, של בושא של הגבול, בבוקר אני רואה אותו, הוא אומר לי תשמע, שאלתי אותו איפה היית? אומר תשמע הרגשתי לא טוב, התעלפתי, אמרתי לו שב מאחורנית, אם אתה מרגיש,לא טוב,אני אמשיך להוביל את העניין הזה.

אח"כ בהמשך, אבל אני בפגעתי פגיעה ישירה מחלל-האוויר שלנו, והוא היה איזה 15 ק"מ מאחורנית. כשאול גיבורי עשה תחקיר, והוא עלה למסגרת בדמה לי ההסטוריה שלקחו מפקדים והלבישו אותם על כל יחידה ויחידה, אמרתי תשמע, בשלב מסוימים היה לי

איזה קצת קרשי, כי הייתי צריך לפקד גם על כוח וגם על גיזרה, והזכרתי לו את השם של המג"ד, הוא אמר לי רגע, רגע, בורית בדלקת לי, הוא אומר ב- 56 בקדש, הוא אומר אני עליתי, הוא היה מג"ד חי"ר, הוא עלה על הזח"ל של אותו מ"פ, הוא היה מ"פ אז, היו היה צרוד ירידות, הגבר נפל, התחילו לחפש מקום פגיעה : וכל מה שקשור בזה, לא מצאו, שפכו עליו מיים הגבר התעורר, בדלקה לי בורית, הבנתם את הבקודה, זה המצב הוא אומר כפי שהיה, אתה שואל איך קורה דבר שבצה"ל מג"ד, קורה מה שקורה שבזמן קרב.

הגבר מרדה, זה לא אחרי ; אני ביקשתי משליק להוציא אותו בשקט, היתה ועדת חקירה שאריק במבה, והגדוד הגן עליו, ואחרי זה קיבלתי את הגדוד ת"פ, ואח"כ במילואים שאלתי תגידו בואו על מה הגבתם? פשוט בין מפקדים מצומצמים. אמרו תראו, הבנו שמשמיצים לא אמרו להם בדיוק, שמשמיצים את הגדוד, הייבו מוכרחים להגן על כל אחד ואחד, אבל ההתבהגות באמת היתה א' ב'.

אני לוקח לכם רמת מג"דים אני כבר לא לוקח רמה יותר במוכה וכל מה שקשור.

בבמה מילים לגבי מה שהתחלתם לשאול.

סא"ל אידל: על הגדוד, גם פשוט הירת ואבחבו..יש לך דיעה שהיא בוגדת לפחות את מה שאבחבו חושבים, אז לפחות שלא בטעה.

אל"מ גורדון: אני מדבר על אותו קטע שהם היו אצלי, הם היו עם בגמ"שים, הם היו עם המבקים הכי טובים, היתה יחידה עלית, היא בחשבה כיחידה עלית, הם התמסמסו לי בין הרגליים, כי תמיד אתה צריך לתת את הפקודה למישהו, אתה לא יכול לתפוס טבק א' טבק ב' מ"פ א, אני גם לא מכיר את הפיקוד שם, זה לא אתה יודע, הם כששאלו אותי מי היה סגן, אני לא ידע אפילו מי היה בושא של הסגן, יכול להירת שהסגן בכלל היה במפקדה ערפית או בכל מה שקשור, היה מצב של מג"ד קיבל הוראות בעבין הזה לא שהוא לא ממושמע, אבל ראיתם שזה לא בתפס, שזה לא בעבין הזה.

סא"ל אידל: אתה מדבר על צבריקה, לא ידעת מי הסגן?

אל"מ גורדון: אני הירם אם אתה שואל אותי כרגע, אולי אם אני אאמאמץ, אני אזכר מי הסגן.

סא"ל אידל: לא; אבחבו יכולים להגיד, אבל לא הכרת אותו, הוא לא היה איתך?

אל"מ גורדון: תראה, הלוא כשיש קבוצת פקודות למשל, בא המפקד, לא בא גם המפקד וגם הסגן בעבין הזה, זה דבר אחד.

אני גם לא הייתי מדיח מישהו, אני גם לא יכול.

אל"מ אלגום: זה לא היחידה האורגנית של החטיבה. מגיע מג"ד אומר באתי עם הגדוד ויש לי כך וכך כלים, כך וכך אנשים, מכאן ואילך המגע הוא מג"ד מח"ט, מוסר לו דרכו את הפקודות.

אל"מ גורדון: הגדוד הוא מצויין, הגדוד הוא חומר, הפוטנציאל עצום, ואני קודם אמרתי, גדוד סיור הוא הגדוד הקל ביותר בעניין הזה, יכול להיות שכל מ"פ הוא משכמו ומעלה, ככה אני מניח, אני רק נתתי דוגמא של ניתוח א'. העובדה היא שאחרי זה, הוא בהיה מפקד אגד תחזוקה, אני מזכיר לכם את הרעיון, כי בחור כזה היה צריך להיות מפקד מח"ט טנקים בכוון? תשאל למה?

אל"מ אלגום: הסיטואציה של הקרב, זה המבחן העליון של מפקד בשדה, אם הוא לא מצליח להתמודד עם המבחן הזה, הוא לא יכול להמשיך בתחום הזה באפיק הזה, הוא חייב לנטוש את האפיק הזה, הוא לא מתאים לזה, זה סיטואציה מיוחדת במינה, וכל ההכשרה שלנו כמפקדים, שאתה מגיע לשדה במלחמה, שם אתה נלחם סופית, או שאתה יכול להחזיק מעמד שם, או שאתה לא יכול להחזיק מעמד שם, אף אחד לא יבוא אליך בטענות.

סא"ל אידל: זה דבר ראשוני מה ששמעתי כרגע ממך, ולכן אתה יודע אפילו אם להראות לך את החומר, יש לנו כמות יותר גדולה על הגדוד הזה מבחינת חומר, מאשר כל החטיבה שלך.

לדוגמא אפילו זה.

אל"מ גורדון: אבל הגדוד הוא מצויין, אני עוד פעם יופי, אני לא רוצה, אני לא יכול לשפוט את הגדוד.

סא"ל אידל: על קרבות של....?

אל"מ אלגום: הוא מדבר כרגע על אדם שהוא עומד כמפקד של הגדוד, והוא מדבר עליו מסורית הראייה, או נאמר מצד ההתנהגות האישית שלו.

סא"ל אידל: על פי המפקד מתפקד הגדוד.

אל"מ גורדון: נכון, אבל אני...

סא"ל אידל: ואני יודע שהגדוד תיפקד יפה מאוד, אני הדגשתי שרציתי להביא את זה בתור דוגמא חיובית למה שצריך היה להיות, אז - - -

אל"מ אלגום: אז אנחנו שומעים כאן מגידי דיעה שונה.

סא"ל אידל: הייתי רוצה קצת פרטים, כי ....

אל"מ גורדון: אני מציע פרטים לקבל, מאלה שעבדו יותר קרוב, יותר אקטיביים בעניין הזה.

סא"ל אידל: בקשת - - - שובות, אבקשריך קצה לדעת, כי....

אל"מ גורדון: מי שהיה קצין האג"מ של האוגדה, כי כל הזמן התחלפו בזה.

סא"ל אידל: באיזה תאריך?

אל"מ גורדון: למעלה שהייבו ברמה?

אל"מ אלגום: אתה למעשה ב-9 בכבסת כאן בכרן?

אל"מ גורדון: יכול להיות, אתם יותר מעודכנים ממני בזה.

סאל אלדל: כן, כן זה בטוח.

אל"מ אלגום: אתה בטוח שאתה היחיד, הזמן אצלך הוא - - -

אל"מ גורדון: גייסו אותבו בשבת.

אל"מ אלגום: זה ה- 6.

אל"מ גורדון: ב- 7 עליבו למעלה. עליבו למעלה ב-7

סא"ל אידל: ב-7 אחה"צ עד לצמח.
ב- 16:00

אל"מ גורדון: לצמח הייבו ב- 7 בכרן?

סא"ל אידל: כן. ב- 16:00.

אל"מ גורדון: ישבו שם, ב-8 עליבו, אני חושב שכבר ב-8 קיבלתי אחריות על גיזרה.
אני לא בטוח.

אל"מ אלגום: ב- 8 או ב- 9.

אל"מ גורדון: בואו אולי אני אתן לכם איזה סקירה קצרה, רקע, כולל החרמ"ש, תבכף תראו איך אני אכניס את הכל לכן הבאתי איתי שקפים.

קודם כל החטיבה התאמנה, את כל האימונים שלה היא עשתה בהתאם לתכנית של הגיזה שבזמנו קבעו, והכינו אותבו למלחמה.

סא"ל אידל: והם? מה הכמויות?

אל"מ גורדון: בוא באמר את הכל, אני כרגע לא זוכר מתי היה תהגיל חטבבתי וכל מה שקשור לזה.

סא"ל אידל: לא, אבל היה תרגיל חטיבתי לפחות אחד?

אל"מ גורדון: אחד בטוח. אני כרגע לא זוכר, כי אני היה איזה שלב, שהייתי הלוא מפקד חטיבה 11, אח"כ הלכתי לצאלים, ואחרי זה קיבלתי את 670. אז אני כרגע לא זוכר את ההסטוריה של ברשא של 670 וכל מה שקשור.

סא"ל אידל: ממתי אתה מח"ט 670?

אל"מ גורדון: אני גם לא יכול לומר לך את זה פה.

סא"ל אידל: כמה זמן לפני מלחמה?

אל"מ גורדון: אני מניח, שברגע שגמרתי את צאלים, אני חושב חצי שנה שלושת רבעי שנה.

סא"ל אידל: לפני המלחמה?

אל"מ גורדון: כן.

אל"מ אלגום: יש לי שאלה ספיצפית,

א) לגבי צורות הקרב.

ב) לגבי אימון של חי"ר. לא מבוגמ"ש.

האם הם קיבלו אימון כחי"ר, כחיל-רגלים מצד אחד?

מצד שני - האם הם עברו את כל האימון, של כל צורות הקרב?

אל"מ גורדון: אני בטוח שכן, אני רק אומר בטוח, מבלי שאני בדקתי את זה, זאת נקודה חשובה, מובן? כי גם לגבי התנהגות שלהם, גם לגבי הרמה, הם היו בסדר, גם מבחינת רמת חי"ר, וגם מבחינת רמת חרמ"ש.

לא רק זה, גם אפילו בפעולות, הם בורא התרגזו שכל מיני פעולות שלקחו את יחידת מטכ"ל, הם רצו לבצע, אני פה ושם איבדתי באמת חלק מהיחידה בעיקר של אורי עצמון, להשתתף בפעולות חדירה מעבר לקו, ואין ספק שחלק מהם, בעיקר הפיקוד, היה מוכשר לזה.

אל"מ אלגום: הם ביצעו למשל, סיירות ביום ובלילה ?

אל"מ גורדון: בטוח, אני מניח, מבחינת הרמה על חלק גדול יכולתי לסמוך מבחינת הבושא של הפיקוד, כי עוד פעם הבעיה היא באמת בעיה של מפקדים, ~~ברמת הגדלה~~ ברמה ליבה ~~ברמה~~ ~~ברמה~~ ~~ברמה~~

קודם כל למשל כל ההשתתפות שלבו בקו המצרי, הלוא הזעיקו אותי מהצפון S.O.S עם חטיבה, שאז היה לי 2 גדודי, גדוד אחד הורידו לי, גדוד חרמ"ש 1, כי דוב הלך לגיזרה אחרת. פשרת או ירתר עם - - - וקיבלתי שני גדודי טנקים, גדוד טנקים, ז"א הסדר גדול היה של זה מה שנקרא צירותי התראה.

סא"ל ארדל: אני רוצה שתפריד, פה יכול להיות שאתה בא ואומר ארקיי, אני הפכתי להיות אז מח"ט טנקים, זה לא אורי שאל משהו אחר, אתה כמח"ט חרמ"ש עם שני גדודי החרמ"ש שלך, זה מה שמעניין אותנו, זה שאתה ירדת למטה, והטילו עליך על גידי גורדון זה משהו אחר, עם טנקים.

אל"מ גורדון: לא, לא אז אני אחזור לצפון, אתה רואה אני נסוג לצפון.

סא"ל ארדל: זהו, אין לנו מה לחפש בדרום, זה צמ- אחרת.

אל"מ גורדון: לדעתי,אני בדרום לא הייתי כאפשר לומר, כחטיבת טנקים, ז"א הייתי ביסודו חטיבת חרמ"ש.

סא"ל ארדל: אתה באוריינטציה שלך, אבל כשיש לך שני גדודי טנקים וגדוד חרמ"ש אתה כבר לא חטיבת חרמ"ש.

אל"מ גורדון: כן, אבל זה לא מדוייק, כי למה? כי היות וזה היה קרב הגנה, דבר אחד.

דבר שני גדוד הטנקים למשל, קיבלתי גדוד טירנים, היה מבחינת כפיפות מבצעית, הוא כן היה שייך לי, אבל אני חוזר לצפון.

היות ובצפון הרי לי שני גדודי החרמ"ש, והיה לי אלמנט של טנקים,

לגבי נושא של טנקים, הרי אני עליתי לצפון בלי גדוד הטנקים, שלפו לי אותו באמצע, הבטיחו לי שאת גדוד הסיור, גדוד טנקים אני אקבל למעלה, לא דובים ולא יער.

סא"ל ארדל: קיבלת את הגש"פ את 181.

אל"מ גורדון: את גדוד הגש"פ קיבלתי יותר מאוחר.

סא"ל ארדל: ב- 11 לחודש הגיע?

אל"מ גורדון: אבל לא, ב- 8 לחודש. כשאני עליתי ל- 8 לחודש, היה לי איזה 2 גדודי חרמ"ש בלי אף טנקים, זה מה שאני זוכר.

היות ואני הייתי האחרון בשרשרת, כל טנק שנעצר, הייתי בודק למה הוא נעצר, חלק מהם המציאו המצאות, זה פשוט שתדעו.

סא"ל ארדל: כל טנק שנעצר מהאוגדה, מ- 146 שעצר בדרך?

אל"מ גורדון: כן, כן כל טבק - - - היה גם של עוד חטיבות.

סא"ל אידל: היכן אספת אותם ברמת-הגולן לא בדרך?

אל"מ גורדון: בסדר מצמח, מצמח אספתי הרבה טבקים כבר.

סא"ל אידל: מצמח כבר אספת טבקים?

אל"מ גורדון: כן, תראה 10 ק"מ אחרי צמח, אפילו מצמח די קרוב.

סא"ל אידל: כלומר עדיין לא באזור הקרבות, עדיין בתיב הבסיעה.

אל"מ גורדון: כן. ואני אישית הייתי עוצר, הייתי שואל מה יש לך, לא הייתי סומך על הזה, הייתי אומר לחבר'ה שלי מכובאים תבדקו, כן אמיתי או לא, מתקן לבסוע. והייתי גם אוסף...

אל"מ אלגום: כמה אספת כאלה?

אל"מ גורדון: אספתי הרבה מאוד.

סא"ל אידל: כמה?,

אל"מ גורדון: אני לא זוכר 20 או מה, כי תעלו כשאני אוגר טבקים, ובתתי קיבלתי פקודה, לא רציתי להביך אותו, כי אמרתי איך אני יכול להשאר בלי זה.

סא"ל אידל: ממי קיבלת פקודה?

אל"מ גורדון: ממרסא.

סא"ל אידל: להעביר אותם למי?

אל"מ גורדון: להחזיר אותם בחזרה ליחידות.

סא"ל אידל: ליחידות האם.

אל"מ גורדון: אני לא יודע אם הם הגיעו, אני רוצה שתביבו את הבקודה הזאת, כי מה? כי כבר הרי קשה להם היה לא רק טבני, טכני זה היה חלק קטן,

סא"ל אידל: פסיכולוגי.

אל"מ גורדון: וזה בכון לגבי כל המלחמות שלא יהיה לכם אי הבנה, זה לא בכון רק לגבי הזה.

ואני התחלתי בכה לגרוד, להביא את הטבקים, יש אחד שעם התותח לא היה בסדר, אבל הטבק בסע, אבל היה מקומות שהתותח היה טוב, ז"א זה היה יוצא מן הכלל ב... וככה עליתי למעלה עם חלק מהטבקים.

עד כמה שאני זוכר ב- 8 כבר קיבלתי אחריות מיד על הכל הגיזרה הימנית.

סא"ל אידל: אתה מתכוון לאזור הקרוקד.

אל"מ גורדון: כן, אבל משם עד תל-פרס.

סא"ל אידל: עד תל-פרס כבר?

אל"מ גורדון: לא; לא פחות עד מרצבים בדמה לי 16

אל"מ אלבום: מה- 17.

סא"ל אידל: 16 ו 17.

אל"מ גורדון: 16 בדיוק.

רס"נ צור: בקיצור ב- 8 לחודש ב-16:00 אחה"צ כבר קיבלת גיזרת אחרירות צפונה מתל-סקי.

אל"מ גורדון: בכון. עליתי על תל-סקי, שם חטפתי קצת ארטילריה, כן אז זה אני זוכר.

אני עוד זוכר שאני פניתי למוסא, שיעביר לי טבקים, כי בבתיים ראיתי טבקים שעברו על ידי, שגם כן הזדבבו, אבל כיחידה לא כזה. אמרתי תשמע יש ידיעות והיו ידיעות שהם מתכוונים להתקפת נגד הסורים.

סא"ל אידל: איך היה לך ידיעות, זאת הבקודה, אני מתפרץ בכרובה, גם בתוך החומר, יש ידיעות, לך כמח"ט יש ידיעות, לאוגדה לא היו ידיעות, לך כמח"ט, יש ידיעות שיש אויב ממול, היה לך שם מודיעין פרטי משלך?

אל"מ גורדון: אתה יודע מה שאתה שואל.

סא"ל אידל: אני בכרובה שואל אותך בצורה, זה לא חצוף.

אל"מ גורדון: יוצא מן הכלל. לא לא.

סא"ל אידל: יש לבו את הרושם, שלך היה את המה שבקרא הקוצים שלך, מלחמה הפרטית, יש ידיעות אתה רוצה טבקים, אתה רוצה לעשות.

אל"מ גורדון: בוא תשמע, קודם כל היו תבועות בשטח, זה לא מצב שלא היו תבועות בשטח.

סא"ל אידל: וראית אותם?

אל"מ גורדון: חלק מהתבועות ראיתי א'.

ב) אני אפתיע אותך, ואני אספר לך שבזח"ל של אחד החרמ"שים, אני לא זוכר אצל איזה מג"דים, קלטנו שיחה בערבית, שיחה בערבית, וידענו הרבה דברים שלפני שקיבלתי את זה אפילו בכתב, פשוט הבושא של הטכניקה.

כמו שודאי האזינו לשיחות שלנו, כן הבינו לא הבינו אני לא יודע, אני מדבר שחבר'ה הבינו את מה שמדברים.

אל"מ אלגום: זה הקמ"ן שלך דאג, או שבמקרה עלו על שיחות?

אל"מ גורדון: לא, לפעמים מג"ד במקרה זה לא, קמ"ן 7, גם הקמ"ן שלי היה קצת מבוטרל. הבה אילו הייתי צריך לסמן את הקמ"ן שלי כאמיץ

לא הייתי אומר. הבנתם כבר.

סא"ל אידל: מי זה היה אילוז?

אל"מ גורדון: לא, לא בחור גבוה בגמד עם עין אחת היתה לו בעיה.

אתה רואה גם כן, כי ברגע שאמרתי בואו נרד, אז הוא כבר התעכב לא מצאתי אותו, זה סימנים שכשאני לא מוצא את הקמ"ן שלי שצריך להיות צמוד לזח"ל, אז זה אחד מהסימנים, שהיא לא תופעה של דקה אחת, אלא.

אז קודם כל היו ידיעות, היה הגיון, כי גם הגיון פה, ואני אומר לך פשוט, הלוא ההגיון אומר לא יכול להיות להשאיר.

לא רק זה, היו גם אני מזכיר לכם, היה מוצב אחד, שעדין היו שם, היו ידיעות שהיה עדיין עוד חיל-רגלים שלנו ב- 16 .

אל"מ אלגום: של 50.

אל"מ גורדון: כן. עוד לא היה ברור, כן יש.

אל"מ אלגום: גם הצנחנים שישבו שם.

אל"מ גורדון: כן, ונדמה לי שרק ב- 8 בלילה פינו אותם, או ב-7 בלילה , או ב-8 זה לא מופיע בדו"ח שלנו.

רס"ן צור: ב- 8.

אל"מ גורדון: ב- 8 אפילו אתם רואים, ולדעתי הם עשו פעולה שלא יאומן, כל אלה שישבו שם, הייתי נותן לכל אחד צל"ש.

סא"ל אידל: וזה מוצב 116.

אל"מ גורדון: אתה יודע אתה לפעמים קורא קרב, הלוא כל קרב שראיתי מה המצב, יכולתי לומר מה היה פה ההתפתחות של הקרב בעניין הזה, ועשו דברים יוצאים מן הכלל, באמת דברים יפים מאוד.

אל"מ אלגום: זה אתה ראית או זה שמעת לאחר מכן?

אל"מ גורדון: לא, זה ראיתי מה שהם, לא ראיתי את מצב הכלים מצב הזה, אתן לך דוגמא.

כשיש מוצב ואתה רואה בטווח של 10 מ' בניח ליד השער עם בזוקה, וסביבו המון טנקים וכולם תקועים אחד בשני, וחלק קיבל מפגזים של טנקים שלנו, שהגבו על זה, אתה רואה מראה קרב, אתה גם ידע אם זה חיל-האוויר, או זה קרב זה.

מי שעשה עבודה יוצאת מן הכלל זה חיל-האוויר, יוצא מן הכלל אנחנו לא יודעים להעריך את זה.

סא"ל אידל: חיל אוויר?

אל"מ גורדון: חיל-האוויר, היו טנקים שמצאנו עם מנועים עובדים, שלא יהיה לכם פשוט, עזבו אותם, ז"א הם היו בעמדות, לא בעמדות אש נגד טנקים, ואחרי זה ודאי מישהו סיפר שהוא ביהל קרב, וזה קישקוש. בחלק מהמקומות, פשוט חיל-האוויר שם הפסיד המון מטוסים, וזה ראינו.

ז"א זה אחד הדברים החשובים ביותר, מטוס שנופל מבחינה פסיכולוגית, רואים אותו גיזרה עצומה. ז"א אם 10 מטוסים כאלה נופלים שלנו, ויודעים שזה שלנו, וחשים.

אל"מ אלגום: השפעה מורלית.

אל"מ גורדון: מוראלית על באמת על 50 ק"מ, דבר שבדברים אחרים קשה היה לזה.

ד"א בשאלת זה, אני למעשה אני חושב הראשון לפחות מהאוגדה, שאני שמעתי בקשר שהייתי בצמח, זה שמ"פ בהרג, ומח"ט ארצדק שמעתי את זה שמישהו מדורח, ואנחנו לא היה לנו שום ידיעות, ז"א הייבו בעלמים כל כך אוגדונים מבחינת מקורות, היה לנו מכשיר קשר, עליבו על רשת, ובד"כ הטכניקה שאני בהגתי לעשות אותה, להתחיל להאזין להאזין להאזין, זה דרך להתחיל לשאוב ידיעות, לא רק מרשתות פיקוד שלך, אלא מה שאתה יכול אז יהיה שם. אבל זה בושא אחר.

לגבי בסה - אז קודם כל היה לי קצת טנקים, שחלק מהם גם היו עם פגמים, ז"א זה לא מין מצב שלא היו פגמים, כי יאפשר לקחת טנק שנביח מבחינת נביח המנוע שלו לא בסדר, אבל התותח כן בסדר, ולשלוח אותו, וגם אמרתי, נדמה לי שמרסא אפילו שלח לי מישהו לבדוק, אם אני לא מסתיר את זה. חלק ולא הסתרתי , ולא אני בזה, אולי יותר מידי הגון, שאני הגעתי למסקנה שמה שאפשר לשלוח כלים, באמת שאפילו היה ויכוח לי עם המג"דים, וכל מג"ד רצה, ובצדק טנק , שניים שלושה ארבעה, שיהיו על ידו.

מבחינת העבודה של החרמ"ש, בנושא של הטנקים, אני חושב שלחרמ"ש, יש כל כך הרבה מה לעשות בהתאם לתורה, השאלה אם אתה מיישם את נושא של התורה.

החרמ"ש בעיקרו בנוי לקרבות הגנה, וללוות טנקים בהסתערויות וכל מה שקשור בזה.

סא"ל אידל: זה מבחינה תורתית?

אל"מ גורדון: מבחינה תורתית.

סא"ל אידל: מה פירוש המילה ללוות?

אל"מ גורדון: בוא נאמר כשיש התקפה בשטח סגור, בשטח מבותר, אתה לא יכול לשלוח רק ממ"מים, בלוחמה של היום, אתה לא יכול לשלוח רק מ"פים.

סא"ל אידל: ומה תפקידו של החרמ"ש ברגע זה?

אל"מ גורדון: התפקיד של החרמ"ש בחלק מהקטעים, כל מה שהוא יכול להלחם מהזח"ל עדיף להלחם מהזח"ל, הוא יותר יש לו יותר ראיה מאשר טנק סגור בכל מה שקשור לעניין הזה.

גם מפקדים עם כל הגבורה, ואני חוזר עוד פעם לשטח-הימים, לי בשלב מסויים בשטח-הימים, שליש ממפקדי הטנקים נפגעו, פשוט תראו את היחס, כשעובדים עם מדפים פתוחים, אתה סוגר מדפים לא רק שהדימיון מתחיל, אבל גם הראות היא מתחילה להיות זה.

בשטח-הים לך אנשים שהם קצת עם אומץ, ואין ספק שהתצפית שלהם, ההגבה שלהם בטווחים הקרובים, כך צריך לעשות.

סא"ל אידל: איך הזחל"מ האיטי רודף אחרי הטנק המהיר יותר, ומשתלב איתו כשאתה מדבר כל הזמן על שילובו בקרב?

אל"מ גורדון: קודם כל בשטחים סגורים בשטחים מבותרים, הטנק הוא לא רץ מי יודע מה הוא לא יכול לדהור בעניין הזה, הקצב שלו הוא מתחיל להיות קצב די איטי, כי השטח.

כל מי שרץ קדימה והיו מקרים כאלה, שרצו גם, כולל באוגדה שלנו, בשארו תקועים על שדה המוקשים, 4-5 טנקים של גיא, שהריצה הזאת היא לא, מתי צריך לרוץ, כשאתה מבצל את ההצלחה, והמקום מתחיל להתמוטט, אז רוץ ואז אתה רץ גם עם הזחל"מים, עם כל הסיכונים עם כל זה, זה ביצול ההצלחה.

אבל שהמדובר לא ביצול ההצלחה, הקצב הוא קצב לא, אני לא מדבר על סיני, מרתבי סיני זה סיפור אחר, כי שם יש בושא של עבירות כבר, כי הזחל"מים האלה יש להם בעיה.

סא"ל אידל: אני פשוט רוצה לשאול אתה אומר שזה מבחינה תורתית, ככה אתה ראית את החטיבה שלך, וככה היא התאמנה לעבוד בשילוב מלא עם הטנקים ולמלא משימות בשדה הקרב, טנק ולידו זחל"מ?

אל"מ גורדון: לא רק זה אני אגיד לך מה, אני עשיתי תרגיל, ותסלחו לי שאני עובר ל... עשיתי תרגיל של חטיבה 11, תהגיל חטיבתי, כשהיה ויכוח בין, הרמטכ"ל ובין ראש מה"ד וזה, מתי תרגיל כזה ראו לפני 15 שנה, בערך בזה. כי הוא היה תרגיל כל כך יוצא מן הכלל, חרמ"ש וטנקים, ושני גדודי חרמ"ש וגדוד טנקים.

סא"ל אידל: באיזה שבה בערך?

אל"מ גורדון: זה היה חטיבה 11, צריך להיות שבה שבתיים לפני זה,

סא"ל אידל: אחרי המלחמה?

אל"מ גורדון: כן. והרוממות רוח היתה כל כך גדולה, שגדוד הטנקים נסע לבאר-שבע תארו לכם, מאזור בדר-חסנב,וקבו 100 בקבוקי קוניאק וזה, שאני הייתי צריך לעשות פעולות להרגיע, את בושא זה.

למה אני מסכם את הענין הזה? כי אני בביתי תרגיל, לא רצו לאשר לי תרגיל חטיבתי כי לא היה זמן, היה את הבעיה שלהם, היה אלברט מפקד הגייס, ממלא מקום, ברן היה בחו"ל. ושיכנעתי אותו ואחרי שהצגתי את התכנית, אני הכנתי את התכנית, כי לא היה זמן וזה והרמטכ"ל ראה והרמטכ"ל אמר לו מוצא חן בעיני התכנית, ואז קיבלתי 16 מטוסים, וכל מה שקשור בזה, ואני רק רוצה לספר.

קודם כל אני חסיד שהתקפה תהיה התקפה קומפקטית, התקפה על יעדים קומפקטית מעורבת, וזה מה שהיה לי. כמעט כל החיילים ראו את כל החטיבה תוקפת, לא שכל גדוד עובד לחוד, ואתה לא חש, איפה החרמ"ש ואיפה הטנקים, ואיפה הגדודים האחרים וכל זה.

סא"ל אידל: התרגיל שלך היה חריג, קודם אמרת שהוא היה חריג?

אל"מ גורדון: תראה אני חסיד, אני אישית ככה הייתי כל הזמן מל מד, אני רוצה שתבין.

סא"ל אידל: אני פשוט בכוונה לוחץ אותך בנקודה הזאת, כי אתה באת 3/4 שבה לפני המלחמה לחטיבה שירשת אותה ממשהו, יש לנו פה את המג"דים, שהם ותיקים יותר ממך בחטיבה, מבין לך שהחטיבה הזאת שאתה קיבלת אותה ויצאת איתה למלחמה, ואולי עשית איתה תרגיל אחד לפני המלחמה, אולי הכוח הזה בכלל לא מתאים לציפיות שלך?

אל"מ גורדון: אתה שואל שאלה טובה.

הענין הוא כזה, אני טוען שאם יש לי מפקדים טובים אם אני מיד רואה מי זה המפקדים שיש לי ומכשירי הקשר בסדר, ואני יודע מה שאני רוצה, אני הולך לכל משימה, וגם אם תגיד לי, עכשיו אני אומר לי, זה יתקבל עוד מעט כשחצבות, אתה מיד אומר לי שבה כיוון ותקוף ימינה ותקוף שמאלה וכל מה שקשור לזה, אין לי בעיה בענין הזה, באמת שאין לי בעיה, אולי היום יש לי בעיה, כי אני כבר כמה זמן, לא תירגלתי בענין הזה, כיוונים של פלוגות, ז"א אם אני רוצה גם לשבות כיוון של פלוגות, אבל עוד פעם מותנה מי המפקדים שיש לך, תלוי בך אם אתה יודע מה שאתה רוצה,כי הרבה פעמים לא ברור לי אם אתה יודע מה שאתה רוצה או לא.

סא"ל ארדל: מי המפקדים שלך? אין לבן טענות נגד המג"דים שהיה לך, אבל אם

אל"מ גורדון: היו לי מפ"ים יוצאים מן הכלל דרך אגב, אני אומר לך גם לזה.

סא"ל ארדל: בוא נרד לפרטים, אני אקח לדוגמא למשל סמג"ד של עמוג, סמג"ד שאתמול הייבו אצלו בבית, רואים יהודי עם קרס, הוא כבר היום קצת מבוגר, הוא מספר לנו מי היו החיילים שלו, היה לו טבנאים מסטריים, וחבר'ה מבוגרים מאוד, הוא היה עוד ככה מה שבקרא הוא מפקד, אז הוא כבר בחשב לצעיר, חבר'ה אני לא ידע ממתי, משנות החמישים, אתה לא נלחם עם המג"ד ועם שני מפ"ים טובים, כמובן מי היו המפ"ים הטובים, אחד או שניים שהיו יוצאי חי"ר, כל האחרים גם כן אנחנו רואים את החתך של מי שהלך ליחידות החרמ"ש, זה לא היה העלית, העלית הלכה גם כן למסגרות החיר"יות הלכו המבוגרים יותר, מי שהלך להזדקן, הזדקן עם החטיבה, אז אתה בא ואומר, אתה מספיק לך מפקדים. וזהו, המפקד זה דבר חשוב מאוד אבל הוא לא נלחם לבד, צריך להכיר בעובדה, יש לך פה גוף, יש ראש ויש את השרירים, אין שרירים, למה אני מספר לך את כל הסיפור הזה, אתה רוצה לרוץ לצידה אל-חנוש, עם מי אתה רוצה לרוץ? מה אתה עושה מלחמה פרטית. אתה בעצמך?

אנחנו אגב יודעים שהיתה פלוגת חרמ"ש מאחורה, אבל אנחנו הבנו שהיא היתה מיועדת לפינוי בפגעים, בכלל לא היתה כוונה לשתף אותה, אתה מח"ט חרמ"ש, אתה רוצה ללכת לצידה ואל-חנוש, אתה מאמין בכוח שלש לך, אתה לא צריך את הרמת הטנקים האלה, אתה לא עושה מלחמה עם טנקים צידה באל-חנוש יכולת לכבוש אותה, אם יש לך כוח חי"ר כזה, אתה יכול לעשות על זה פעולה חי"רית טהורה, אתה מח"ט חי"ר, בשביל מה פתאום אתה הולך עם 4 טנקים? 4 טנקים זה מחלקה? לך יש חטיבה? אני פשוט יש לי נגד ה...?

אל"מ גורדון: אני רואה. אני בכלל בשיטה, אפילו בעבודה שאני עוסק עכשיו,

סא"ל ארדל: חסר לנו אח"כ את הדברים, אתה מספר ומספר, אבל התשובות שלי חסרות מענה.

אל"מ גורדון: אתה לא תקבל תשובה על כל דבר ודבר.

קודם כל באל-חנוש היה לי גדוד טנקים גם שם, שאני, שהוא אכזב בעוקף שהוא מבחינת רמה, והוא גם מודה בזה, ש-5 שנים הם לא התאמנו, אותו גדוד, זה בדדד ש....

סא"ל ארדל: הל.שנ, כן כן.

אל"מ גורדון: נכון שפה לקחתי סיכון, שלו הייתי יודע שזו הרמה, יכול להיות שכל ההחלטות שלי היו אחרות, קיבלתי גדוד טנקים, חבר'ה אחד אחד כי זה בני משקים, או בני מושבים, אבל לא התאמנו, רמת טנקים קצת יותר

אני אומר שאתה רוצה לחזור לחרמ"ש, אבל אני לא, כי אני לא בודח מגדוד הטנקים.

לגבי נושא של החרמ"ש, 80% מהמפ"ים היו יוצאים מן הכלל, באמת היו טובים, אתה יכול לבתח אותם אחד אחד בעבין הזה, ראיתי אותם בכל השלבים, ויכול להיות שרק 20% זה לא בדוק, הם היו בפלוגה האחרונה, או כל מה שקשור בזה, היו ביביהם התבהגוריות יוצאות מן הכלל, באמת יוצאות מן הכלל, זאת בקודה אחת.

חלק מהמפקדים היו טובים, אני לא יכול להגיד לך לגבי כל חייל וחייל, חלק מהחיילים היו מצויינים, אבל אני עכשיו אומר ככה, יחידה לדעתי מותנת במפקדים שלה.

סא"ל אידל: בלבד?

אל"מ גורדון: אתה יודע מה,מפקדים זה 90%. עד לידי כך אני מייחס את העבין הזה, כי אתה יודע מה אחרי יום יומיים, יש שיטת החיקוי של אותו מפקד.

סא"ל אידל: הולך המפקד אין יחידה, ככה צריך להיות בבויים?

אל"מ גורדון: אם הולך המפקד ואין סגן שלו שדומה לו, אין יחידה.

סא"ל אידל: זה לא טוב.

אל"מ אלגום: כך זה עובד, יש לך יחידות משבה, אבל אין לך יחידה.

סא"ל אידל: לבו יש ארועי גבורה במלחמה הזאת ללא מפקדים.

אל"מ אלגום: זה משהו אחר, הוא מדבר על יחידה לא על מעשה גבורה.

אל"מ גורדון: בדיוק, בדיוק, גם על מעשי גבורה, יש גם של בודדים וכל מה שקשור.

תמיד רצו להוציאו באופן קבוע, תמיד היו מוציאים לי את זה ואת זה, אתם מכירים את התופעה, שאת החלשים, לא רק שהיו מוציאים, לא היו לוקחים אותם, והלוא חלק מהחלשים, המפקד המ"פ, המ"מ היה משאיר אותו בדרג העורפי, זה הסימון שהיה, כי הוא מראש כמו שאני באתי וביתחתי את העבין הזה, גם הוא ביתח טבעי לא בלי הסבר אפילו בעבין הזה.

היתה לי בעיה, ואני אומר לכם אני מתוודה, שלפעמים החבר'ה הרגישו יותר מידי טוב, אם אתה שואל באחד הדברים למשל, ואני בותן את הדוגמא של אני מוכרח לרוץ רגע לסיני. כי שם היו מוצבים של כיתות, שהם התיישבו במקום מסריים, ואני בתתי להם הוראה בלילה לצאת.

סא"ל אידל: סיני של 73.

אל"מ גורדון: של 73. נתתי להם הוראה לצאת, לא רצו לצאת הרגישו כל כך בטחון, אתה שומע באותו מקום שהם היו, אותו דבר זה המוצבי שהחבר'ה שלנו ישבו, היה להם בטחון, שהוא כבר התחיל להיות בטחון מופרז.

סא"ל אידל: כן, אבל היה שקט כבר, זה בטחון....

אל"מ גורדון: לא שקט, אתה יודע זה לא בכון.

סא"ל אידל: העבודה היתה במובלעת? באותה תקופה.

אל"מ גורדון: לא, אני מדבר לפני המובלעת, זה דבר אחד. גם בתקופה הזאת, אני אקח את מוצב אצל אורי עצמון, זה בניח ששני ראשים שם, הלכו באחת ההפגזות, אני לא זוכר אם זה ביום השלישי או רביעי, מבחינה מוראלית אין ספק שדבר כזה, שני חבר'ה שלי ראשים, זה צריך להשפיע, המוראל היה יוצא מן הכלל, יוצא מן הכלל. טנק של מ"פ עלה לזה, גם כן באותה תקופה, קיבל טיל, אני עוד ראיתי בתל-פרס, נתתי הוראה מיד שיעצור, לא הצלחתי, הבה טנק בודד, הלך קצת יותר קדימה, ופחדתי שהוא יקבל טיל, כי יום לפני זה היה שם עיתונאים שקיבלו, נדמה לי בכל מקרה הם גם סיירו, שהם נסעו.

סא"ל אידל: אני ראיתי איזה שהוא נייר בירורים אחרי המלחמה, בהקשר לזה, עיתונאים שהגיעו לאוגדה, ובהרגו שם, מה היה שם?

אל"מ גורדון: כן, שתי עיתונאים, הם נסעו באמת למוצב בלי רשות, בלי כל מה שקשור.

סא"ל אידל: ממוצב 116, או לתל-פרס?

אל"מ גורדון: לא, לא תל-פרס, זה מוצב 116 אני חושב שנקרא.

רס"נ צור: כן, שם למטה הם ירדו למוצב האו"ם, לכיוון יותר למטה.

סא"ל אידל: אה! זה לא 116, זה 114.

אל"מ גורדון: מעל מוצב 114, אז הם...

אל"מ אלגרם: מוצב תצפית בכלל.

סא"ל אידל: לא הוא היה מוצב לא מאוייש.

אל"מ גורדון: לא הם נסעו למוצב מאוייש.

סאל אידל: מאוייש כבר על ידי החבר'ה שלו, אבל קודם הוא לא היה מאוייש.

אל"מ גורדון: נדיוק. לכן קודם כל האנשים קיבלו בטחון יוצא מן הכלל.

אני למשל הירם חסיד של לוחמה, דבר שלא כולם מביבים את העניין הזה, אני למשל טוען, שלו החבר'ה שלי, ואני אומר את זה במלוא האחריות, לו החבר'ה שלי היו בקו, ב- בפתיחה, המלחמה היתה בראית אחרת, שלא יהיה לכם, אני אומר לכם המלחמה היתה בראית אחרת.

סא"ל אידל: החבר'ה שהיו בקו היו צבחבים ו..

אל"מ גורדון: לא.

סא"ל אידל: ואתה בעצמך צייבת אותם לשבח.

אל"מ גורדון: לא, הם לא היו צבחבים, לא אני מדבר בסינר. אני מדבר ביחידת ירושלמים, אלה היו מצוייבים, יותר טובים מהחבר'ה שלי.

אל"מ אלגרם: חטיבה 16 .

אל"מ גורדון: רגע, אלה היו יותר טובים ממני, לפי ההתנהגות אני אומר לך מראש, כחיילים הם היו יותר טובים. אבל אתה יודע מה, תראו, אני יכול לתת לכם המון דוגמאות בעניין הזה.

כשאתה קר רוח, כולל המפקדים שלך, ואתה מתכנן, ואני אתן אולי רק דוגמא אחת, כי זאת המכניקה לדעתי שצריך לעבוד , והיה לי ויכוח עם רפול, אני אומר אולי באמת זה קשור לצפון, כי אני אחרי זה הלוא חזרתי בחזרה, כראש מטה של אוגדה 36 וכל מה שקשור בזה.

אני אמרתי לרפול, לדעתי אסור שהאוייב יתפוס אותנו בלי מכנסיים, ז"א כל פעולה אנחנו צריכים לתכנן, אני מדבר בנושא שלתקיות וכל מה שקשור, ז"א שאם אתה רוצה להתחמם, הוא מפגיז, אל תפגיז מייד, תחכה רבע שעה, תחכה 20 דקות, תראה איפה הכוחות שלך בעניין הזה, ותבחית מתי שאתה רוצה, ותבחית ככה שתפגע, כי אם אתה לא פוגע צוחקים ממך, כמו שאנחנו צחקנו מהמצרים וגם מהסורים, שהם לא ידעו איפה שאנחנו במצאים.

אחד הדברים שמגזימים עלי, שאני יותר מידי אמיץ, מגזימים, אני חושב שמגזימים, אני קר-רוח, ולא שאני אוהב מלחמות, שאל תקבלו את הזה אני לא ידעתי מי אני בואו נאמר, הלוא אדם לפעמים לא יודע מי אני, אני כשמתחיל להיות אש וזה, אני מרגיש טוב, לא יודע אולי זה גרבע מזה, שאני רואה שאחרים מרגישים לא טוב, אז אני מרגיש טוב.

אני ישבתי בצומת, רוב הזמן

סא"ל אידל: באיזה צומת?

אל"מ גורדון: בצומת מול 15 אני חושב, 14, 15.

סא"ל אידל: בכביש שמוביל מתל-ג'ולחדה ולכיוון פרס?

אל"מ גורדון: בכביש שהולך מסקי, צפונה

אל"מ אלגרם: ציר תקיפה פיבת מחזה?

אל"מ גורדון: מתל-סקי ל... יש כביש שהולך ימיצה למוצב, זה למוצב 15, או 16.את זה אני חוזר לטכניקת העבודה, איך צריך לחנך, הכל אפשר ללמד.

אל"מ אלגום: אבחבר את הדברים האלה צריכים מהמעיין של בה"ד 1.

אל"מ גורדון: אתה ידע שאני ישבתי עם מפקד בה"ד 1 עם דורון, (פה רמת-מגשימים) הנה זה הכביש פה, וזה מרצב 16, אני כמעט בטוח 16.

רס"ן צור: כן, רגע אחד, 16 פה באזור הזה פה כאן.

אל"מ גורדון: לא, לא אז זה כאן, זה הכביש שמוביל לכאן.

אל"מ אידל: פלגה.

אל"מ גורדון: תראו, אני ישבתי עם המפקדה שלי 100 מ' מהצומת הזאת.

סא"ל אידל: מצומת שיפה, פלגה.

אל"מ גורדון: כן, ופה בצומת כל הזמן הפגיזו, כי אני כאן,

סא"ל אידל: זה ב- 8 לחודש?

אל"מ גורדון: לא ב- 8 הייתי מעבר לתל-סקי, שם זה, אבל אני מדבר אחרי זה, כנראה ב- 9. לפחות יום אולי יומיים, אני הייתי פה.

מה אני רק רוצה לומר לכם, כשאתה קורא את קריאת הקרב ואתה רואה שהאוייב מפגיז פה, ומפגיז את תל-סקי, ומפגיז את זה, ומפגיז וגם זה. תתמקם 200 מ' ליד מקום שהוא מפגיז, תרגיש מצויין שם, אתה במקום הכי בטוח שיכול להיות, כי הם לא כל כך רצים, וכל מה שקשור מבחינת העתקות הזה.

לכן הרבה שראו שאני נמצא ליד האש, חשבו מי יודע שאני נמצא בתוך האש בזה, אותו הדבר למשל בשמת-הימים, כשהם היו מפגיזים, המצרים 20 דקות מקום מסויים, ותפסתי את השיטה שלהם, הייתי נכנס לאותו מקום שהם הפגיזו, הייתי שעה ישב שם בשקט במקום הכי בטוח, כי ידעתי שלחזור, הם יחזרו רק בעוד שעתיים.

אז עוד פעם השאלה הזאת, אם אתה קורא את הקרב, קח קצת קר...

אל"מ אלגום: מי שהיה מכיר את הטכניקה שלהם?

אל"מ גורדון: נכון, אתה צריך גם להכיר.

אל"מ אלגום: אתה חייב לדעת להכיר את זה.

אל"מ גורדון: אבל אתה ידע מה, אתה אחרי יום, לומד מהם את נושא של ההתנהגות, גם אם משנים את ההתנהגות, אתה חש מיד את הדברים האלה.

סא"ל אידל: (בחזור אולי קצת לפרוטוקול). אני רוצה לדעת עם איזה חטיבה אתה יצאת לקרב? ושאלתי אותך קודם, החבר'ה אני מזכיר מכובאי מישש, אחרים אנשי חי"ר ותותחים מאוד ומבוגרים, מפקדים חלקם צעירים, מעט צעירים, כי הגיעה גם תיגבורת צעירה, חלקם מבוגרים. האנשים האלה, אתה לא כל כך הכרת אותם, אתה הכרת

ארתם שלושת רבעי שנה קיבלת את החטיבה, חטיבת מילואים שלושת רבעי שנה לפני המלחמה, זאת החטיבה שלך.

אל"מ גורדון: לא, זה לא מדוייק. דרך אגב. בוא אני אגיד לך למה. כי 670 היתה מעורבת מחטיבה 14, היה שם איזה משהו מלשלם, ואני הייתי הלוא סמח"ט 14, לכן אמרתי יש כאן איזה מין מצב, שאני צריך....

רס"ן צור: זו חטיבה מוסבת מחי"ר לחרמ"ש, לאמיתו של דבר.

אל"מ גורדון: זה דבר אחר. דבר שני אני בחטיבה 14 קיבלתי מכוננאי-מטוסים, זה החומר הכי טוב שיכול להיות במדינת-ישראל.

סא"ל אידל: כי הם היו חבר'ה צעירים זה נכון.

אל"מ גורדון: לא רק צעירים, לא צעירים, קודם זה חבר'ה עם הכרה, חבר'ה עם תפיסה, מכניקה שאצלי המקלעים עבדו, ואני לא מדבר על החטיבה 670, בכוונה אני אומר לך את חטיבה 11. אתה יודע מה אחרי זה הפסיקו, כולם רצו אחרי ששמעו את הדיווחים שלי, כולם רצו מכוננאי-מטוסים, בלי יוצא מן הכלל.

לא לחינם אמרתי, חלק זה נושא של הכרה, אני יכול להציביע לכם, אני מרדאג היום, ממה שהיום יקרה בצבא, ולמה הזכרתי את נושא של ההכרה, כי ברגע שאדם לא שלם עם עצמו, ולא יודע על מה הוא נלחם בשביל מה, זה חלק מהעניין הזה שמפריע.

אל"מ אלגום: זה הבסיס.

אל"מ גורדון: זה הבסיס. אין ספק שאם יש לך חבר'ה טובים עם רמה, ויש אם את דמרי החיקוי של המפקדים שדיברנו, הם הולכים באש ובמים, הם הטובים ביותר, לא יכול להיות יותר טובים מהחבר'ה האלה.

לא הבעיה של משקל קצת יותר, כי קודם כל רוב הזמן נוסעים, לא מסתערים איזה הסתערויות וכל מה שקשור, אני לא בא ואומר כולם מצוייבים, אם אתה שואל מבחינת הנושא של ההתנהגות, בסה"כ כשאני הייתי מתייצב לפני מפקד אוגדה, הייתי אומר תדע שיש חטיבה טובה, והאמנתי בזה, ואני מוכן להוכיח את זה.

סא"ל אידל: אם אנחנו מדברים על התייצבות בפני מפקד האוגדה, אני מביח ששתי החטיבות האחרות 4 ו-9 מפקד האוגדה ידע שלא משתמשים בחרמ"ש שלהם.

אל"מ גורדון: אני לא בטוח שבאותו זמן הוא ידע. א"א דיברתי עם מפקד האוגדה במקרה על קלמן מגן. לא, אבל אתה ידע מה, הרבה דברים שכחו, שכחו ארתם.

סא"ל ארדל: אני רוצה להביא אותך למקום הזה, לאזור של משולש פרס, 9- 10 לחודש חרשניה תל-פרס, קרבת של שלוש חטיבות, 205 4 ו- 9, אוייב סורי נמצא פה בתוך האזור, שאפשר היה לבצל חי"ר, באותו 10 לחודש אפשר להתרשם, כאילו האוגדה 146 הולכת כרגע להיות הראשונה שעוברת את הקו הסגול , והנה בגמר היום הזה בלי שום הצלחה, ההיפך עם כשלונות, בכל החזית הזאת לא ניצלו פה חרמ"ש, אני כרגע יורד מהבושא של צבריקה דהב ב.. יורד שוכח מזה, כי אני צריך לבדוק מחדש את כל הבושא הזה.

אל"מ גורדון: תראה, מה אני עשיתי עם החרמ"ש ד"א בין השאר בלילה, הייתי משלח אותם לטבקים, לשמור על הטבקים, וזה היה חביב המציאות בכל מקום, כי באותה תקופה הטבקים נכנסו לפניקה, אני לא יודע אם כתוב באיזה מקום. הפניקה שהם נכנסו....

סא"ל ארדל: אתה שילחת אותם ביוזמתך?

אל"מ גורדון: בטח, ודאי ביוזמתי.

סא"ל ארדל: לטבקים של חטיבות אחרות?

אל"מ גורדון: לא, לא שלי, לטבקים שלי. לא שילחתי אותם לי היו דאגות שלי. זה היה פק"ל, כל השיירות הזחל"מים היו מופיעים, אני בכלל חסיד, ד"א כאן בקודה שתביבו גם את תפישת העולם שלי, אני בכלל בימים בדיעה להוציא כוחות, מהמוצבים, להחזיק אותם בכוננות, וגם על זה היה לי די ויכוחים דיון בוא נאמר כולל אולי עם קצת עם הרמטכ"ל הבוכחי קצת, אם כי אני מוצא בו מפקד רציני, כי אני טוען שהפגזות עדיין שהם יוכנו שהם לא יהיה עליהן, שהם יוכלו להיות במקום מיסתור, שיוכלו לנוח, ועם דימדומים, לחזור בדיוק לבושא של המוצבים, כי בלילה אני צריך אותם, או בימים אני צריך אותם, אבל אז עם זחל"מים הם יכולים לעשות את התנועה די קרוב. יש בזה סיכונים במה שאני אומר, אבל אין ספק שיחידה שבמצא כל הזמן תחת הפגזה, יש שחיקה שלה, מוראלית וגם בפגעים וכל מה שקשור לזה, אז זאת היתה מכניקה שנקטתי בה בעיקר בסיני.

אל"מ אלגום: אבל החזרה לתוך מוצב,לאחר שנמשת אותו....

סא"ל ארדל: אתה לא יודע מה יש בו.

אל"מ אלגום: זה מהלך בפשי קשה, גידר הדי להקים אנשים להפתערות זה קשה, פה יש לך את אותו אלמנט בפשי, אתה עוזב את המוצב במשך הימים, אחר כך אתה חוזר עוד לקנאת לילה?

אל"מ גורדון: לא יש כאן אי הבנה, בוא תשמע.

אם זה המוצב, נשארת בד"כ יחידה מצומצמת בתוך המוצב עצמו, יש לי טנקים בצדדים, שהם מבטיחים שלא תהיה הסתערות, אני מדבר על יום, דבר שאתה רואה אותו, ז"א שהם מבטיחים שלא תהיה הסתערות על המוצב, המוצב בנוי משדה מוקשים, ז"א שזה תמיד מאפשר לי מאחור בד"כ אפילו בהסתר, להכניס את האנשים לתוך המוצב, אני רוצה שתבין את ההקטנות.

אל"מ אלגום: אני לוקח טנקים, והם מגיעים לך במשך היום על המוצבים?

אל"מ גורדון: מספר טנקים מספיק הלוא, שיש לי 3 טנקים פה, שלושה טנקים בניח שם מספיק לי, על מוצב רציני לשמור.

אני מזכיר לך תראה, היו מקרים שאני העמדתי את עצמי ליד מוצב 200 מ' הפציצו את המוצב שעה שלמה, ואין לי שום ספק שלו הם היו עובדים בכון, גם ככה הרסו פה בוצקר ושם בוצקר וכל מה שקשור לזה.

ישבתי במוצב תצפית 100 מ' בהבתי מכל שדה הקרב, בהבתי מביזבוז התחמושת הבוראית שלהם, יכולתי להכניס בקלות את היחידה. תשאלו כל אחד מפקד שלי, הוא היום חסיד של התפישה הזאת שאני אומר לך, זה לא אני לא חושב שזה המצאה שלי.

רס"נ צור: ז"א אתה בינום מבצל את הטרוח הארוך של הטנקים ובלילה אתה שומר - - - את המצב.

אל"מ גורדון: כי בלילה אני מוכרח, הטרוח היות והטרוח הראיה הוא כזה...

אל"מ אלגום: אחרת זה יתפס.

אל"מ גורדון: בדיוק זאת הנקודה.

אל"מ אלגום: זה שליטה בשטח הפקר.

אל"מ גורדון: אין לנו חששות בעניין הזה, ממש אין חששות, הבטחון היה...

סא"ל אידל: כי גם לא היה לך הרבה טנקים, היה לך רק שתי פלוגות של הגש"פ, כי אחת נדמה לי לא היתה.

רס"נ צור: לא, היו לו, היו שלוש.

אל"מ גורדון: אתה מדבר בסיני?

סא"ל אידל: לא, לא, אנחנו...

אל"מ גורדון: אני מדבר על סיני, אני נתתי בעיקר את הדוגמאות של הזה, בעיקר בסיני, כי כאן לא הפסקתי לבטא את זה.

סא"ל אידל: כאן לא עשית את זה. אני ידע.

אל"מ גורדון: למה? כי אם היה לי נביח מוצב 15, יכלו להכנס 20 איש, לא תיגברתי אותו בלילה בעוד 200 אולי תיגברתי אותו אולי בעוד מחלקה, אני כרגע לא זוכר, תיגברנו אותם קצת יותר, הכנסנו מינימום של אנשים בינום, אבל שם יכולתי להכניס פלוגה שלמה למוצב פלוגתי מה שלא יכולתי לעשות לד פה. הבנת את ה...?

פה גם הין שדות מוקשים וגדרות, וכל הקומפקטים.

סא"ל אידל: ותעלה.

אל"מ גורדון: ותעלה ואח"כ עשיתי לך על...?

סא"ל אידל: לא ענית.

אל"מ גורדון: על מה לא עניתי?

אל"מ אלגום: לא, ענית מבחינת ההרכב האנושי ומידת האמון שאתה בטעת בהם, למרות המקצועות הפורמלים, שהם לאו דוקא חרמ"שים, אבל הם ניצלו את התכונות הטכנית שלהם בהפעלה. קשה.

אל"מ גורדון: ד"א פה אני חושב, ואני אומר אני חושב....

סא"ל אידל: לא עוד חסר לי עוד קטע אחד אדיר.

אל"מ גורדון: שהיו לי מעט מאוד מוכנאים,אני חושב שביחידה הזאת

רס"נ צור: לרוב הם מוסבים.

סא"ל אידל: כן, אבל היחידה היתה מבוגרת.

אל"מ גורדון: מבוגרת זה נכון, כי מוסבים כן, אבל כי בחטיבה 11 יכולת למצוא לי כמעט את כולם בזה.

סא"ל אידל: מה שחסר לי עוד בתשובה, ופה הייתי רוצה שתדגיש, זה לא ענין של רק השקפת עולמך האם אכן החרמ"ש התאמן לפני המלחמה למשימות חי"ר כחי"ר חי"ר מושע על בגמ"שים, חרמ"ש שלוחם יחד עם השיריון, האם לזה הוא אכן התאמן, והשם את זה אתה ביסית, אני מדגיש ביסית ליישם במלחמה ברמת-הגולן?

אל"מ גורדון: תראה, חטיבה 6 שהוא היה ב- 670 היתה חטיבה מאומנת, ז"א זה לא היה מצב שקיבלתי חטיבה לא מאומנת, היא חטיבה שעברה את כל שלבי האימון, אז זה אני ערבה לך, אם תגיד לי על נושא איזה כשירות, או על איזה בוחן הם עברו, אני לא יכול לומר לך, אבל היא חטיבה שהיתה מוכנה כחטיבה ממוכנת לצאת למלחמה בקודה אחת.

סא"ל אידל: כמח"ט רתיק מאוד של חרמ"ש, מה היו המשימות שלך, איך הצבא איך הדמה מעליך, ותתחיל ללכת אפילו תאורתית איך אתה ראית את הרמטכ"ל רואה מפעילים חרמ"ש, מה ציפו מחרמ"ש?

אל"מ גורדון: תראה, בוא אני אגיד לך, מה ציפו מהחרמ"ש ככה. אתה שואל אותי...

סא"ל אידל: מה אתה חושב שציפו ממך?

אל"מ גורדון: תראה, לדעתי דוקא ברמת-הגולן, לחרמ"ש היה כל כך הרבה מה לעשות, למה זה עוד פעם, זה שטחים מבותרים, שטחים מכוסים הרבה מאוד עם בושא של יער, היו שם שטחים גם בוציים בדמה לי עד כמה שאני זוכר, והיה בורא שם, ז"א היה שם מצב שקצב ההתקדמות של הטנק היה כמעט אפס, ז"א היה עד כמה שאני זוכר, מקומות שהוא היה שוקע מיד, אם לא היו מבודטים אותו אפילו, עד לידי כך.

בלילה, והתחלתי להזכיר לכם את הפחד, אתם זוכרים שאמרתי לכם פחד של הטנקים, ממה, לפי ההסטוריה, ממה נבע הפחד של הטנקים אתם זוכרים?

אל"מ אלגום: אמצעי ראייה לילה שלא היו לנו.

אל"מ גורדון: בדיוק. ז"א התחלנו....

אל"מ אלגום: ביחוד שלסורים כן היו.

אל"מ גורדון: התחלנו כבר לתפוס, שהסורים רואים אותנו, ואצל הצנטריונים היה פחד מוות. פחד ממש, לו אני זוכר שאני דיברתי עם טנקיסטים, כי הם היו בטוחים שהם חשופים, אנחנו לא יכולים לראות אותם, אין דבר יותר נוראי מההתקפה הזו.

לכן כל הענין הזה של האבטחה בלילה, שלדעתי זה חלק חשוב מאוד, כי אז אנשים יכולים לישון, אחרת האנשים הטנקיסטים לא יכולים לישון, זו נקודה אחת, אבל זה לא הנקודה הכי חשובה בסדר הקדימויות.

סא"ל אידל: באמת? כי קודם כל החרמ"ש היא יחידה לוחמת, ולא מאבטחת.

אל"מ גורדון: יפה, אז קודם כל בכל בושא של ההגנה היה שלוב מלא, לפחות בגיזרה שלי, של בושא בהגנה.

אני מזכיר לכם, הלוא אני אחרי כמה ימים קיבלתי את כל האחריות....

סא"ל אידל: החרמ"ש הוא כוח מגן בלבד?

אל"מ גורדון: לא גם תוקף . אני קיבלתי את האחריות אם אתם זוכרים עם עד 110.

סא"ל אידל: עד 110.

אל"מ גורדון: עד 110, למעשה כל הגיזרה...

סא"ל אידל: חצי מדמת הגולן.

אל"מ אלגום: הגיזרה הדרומית.

סא"ל אידל: דרומית לקונ'ירה ועד למטה.

אל"מ גורדון: הטכניקה היתה שבקו הקידמי כל הזמן היו החרמ"ש , טנקים היו ברדדים פה, ברדדים שם, עם עתודות של טנקים מאחור, זאת היתה תפישה קלאסית, לבושא של חרמ"ש.

סא"ל אידל: אתה ישמת את זה, אתה לא כרגע, ההיפך מה שאני מנסה לעשות באמצעותך, זה להקליט פה את מה שאני מחפש, אני רוצה לדעת זאת היתה תיאוריה מקובלת?

אל"מ גורדון: תאוריה מקובלת, ואני חושב שעבדנו לפי תיאוריות , לפי טכניקות.

סא"ל אידל: אתה לא המצאת אתה באותו . רגע, זה ככה היה מקובל, ככה תורגל ככה אתה יודע שראו את תפקידו ואת יעודו של החרמ"ש.

אל"מ גורדון: בדיוק, כן בכון במאות האחרונים, מה שאתה, אמרתי לא המצאתי, לא היה לי זמן להמציא, יש פוגים להתאים את ה... כי אנחנו, יש הרבה שיטות בדברים האלה.

סא"ל אידל: בכנסת למלחמה ,כאשר אתה במצא לא רחוק מזירת האירועים, אתה במצא באזור המוצב 116, והקרבות הרציניים של ה- 9-10 במצאים במרחק של 6-7 ק"מ ממך, ואתה יושב ורואה את הקרב, ופה באזור של חורשניה, יש חורשות, וקודם תיארת לנו את רמת-הגולן הסבוכה הזאת עם החי"ר וכו', אתה פנית למישהו ואמרת: "אני במצא פה עם חרמ"ש, אני מציע את שירותי הטובים, להכנס פנימה ולקחת את הדברים האלה, שזה יעודו של החי"ר, ולי יש חי"ר טוב"!

אל"מ גורדון: לא, הסיבות הם ככה, קודם כל היו עוד חרמ"שים, אני לא יודע כמה , היו עוד חרמ"שים.

סא"ל אידל: אתה צודק, עוד פי שניים ממך, לפחות.

רס"ן צור: יש לו גיזרה שלו.

אל"מ גורדון: זה דבר אחד. דבר שני-לי לא היה מעקב שותף, היה לי מעקב חלקי כי האירועים היו די מהירים , לגבי כל מה שקורה פה, ז"א יש דברים שאני יודע אותם אחרי הזה, ולא תוך כדי ה... כי לכל אחד היה לו את הבעיות שלו.

אני מזכיר לכם, א) זה בושא של ארגון הכוח, היה חלק מהטנקים, הלוא היה בעיה של תחמושת שלא הגיעו, היה עוד זבבות של המון דברים שהיה צריך, הכוח לא היה מאורגן.

סא"ל אידל: 3 חטיבות טבקים של אוגדה 146 שהיו פה מדרום, שתי חטיבות טבקים של 679,210 ו- 179 היו פה.

אל"מ גורדון: זה אבחנה יודעים הירום, רגע רגע, אני רוצה שתבין מה.

סא"ל אידל: 5 חטיבות טבקים כמרבן מוגבלות.

אל"מ גורדון: אתה יודע מה, כל הזמן היה בירבורים. היה כל הזמן ברשת, האם זה טבקים שלנו או טבקים שלנו. אתה מבין את הבקודה?

סא"ל אידל: והיה פה הרבה חי"ר. מה אתה יודע על זה למשל?

אל"מ גורדון: אני יודע שהיו בירבורים ברשת **וחלק מהטבקים**

סא"ל אידל: אתה שמעת את הברבורים האלה ברשת?

אל"מ גורדון: אני שמעתי חלק, כמה אני לא יכול לומר לך כעת, אבל שמעתי בטוח.

סא"ל אידל: והיו בסיבות תיאום מלמעלה? בין מפקדי אוגדות?

אל"מ גורדון: אני לא יכול להכנס לזה, לא בגלל שזה לא נעים לי, כי זה משהו בזיכרון שהוא...

סא"ל אידל: אני מתעל אתך אני מגלה לך עכשיו, אני מתעל אותך לקראת הברבורים האלה ו-5 חטיבות במצאות פה ויש חי"ר.

אל"מ אורי: אבל הוא לא מעורב בזה.

אל"מ גורדון: עכשיו אני לוקח את עצמי, ואז עוד פעם תתחיל לתקוף אותי, אני ישבתי על תל-סקי כמה שעות, כדי לצפות ולראות, וחטפתי כל הזמן אש שזה חייב אותי קצת לזוז, ולקפוץ מבונקר אחד לבונקר שני ואחרי זה רק אחרי זה שמעתי את הסיפורים בכל בונקר שהייתי, מה קרה, זה סתם סיקרן אותי, אחרי זה; הלוא למשל בתל-סקי נכנסתי לאיזה טנק שמה היה אחד שהיה עם גוריה שלנו עוד בפנים זה מעניין הרקע מה קרה, אני חושב דרך אגב כל הטנקים היו עוד בתל-סקי, הלא הפינגה היה רק אחרי זה פינוי של כמה ימים מפנים את הגופות, היה ברבורים של נושא של כונבות.

אז ככה אתה בא לשטח חדש צריך להתעדכן ללמוד וכל מה שקשור, אתה מדלג ממקום למקום, מקבל הפגזה...

סא"ל אידל: אבל בודאי מפקד האוגדה או סגנו, כבר צייבת את זה, לא פנו אליך ולא ביקשו סיוע חי"רי למהלך הקרב הזה של 9-10 לחודש באיזור משולש אחר.

אל"מ גורדון: לא זוכר כמעט בטוח שלא.

רס"נ צור: אולי אם נפנה למשהו לפני זה, אתם אני מבין שהייתם חטיבה ששייכת לאוגדה מטכ"לית, האם היה לכם איזה שהם תכנונים סיורים, משהו לגבי הרמה או שעליתם ככה לאורך צירים וזהו?

סא"ל אידל: הכרתם את רמת הגולן?

אל"מ גורדון: הכרנו את רמת-הגולן, אני הכרתי כי אנחנו במסגרת הקבע הייבו כל הזמן מסיירים וכל הזמן זה, אבל אני, דרך אגב אני אתן לכם דוגמא של אל-חנוש, למה אני נותן בושא של אל-חנוש, למזלי אני יום לפני זה עשיתי תכנון של אל-חנוש.

סא"ל אידל: ב-9 לחודש?

אל"מ גורדון: אני תקפתי ב-10 נכון?

סא"ל אידל: ב-12 לא היית פעמיים

אל"מ גורדון: נכון הייתי פעמיים

רס"נ צור: היית ככה התקפת את צידה ב-10 לחודש פעמיים

אל"מ גורדון: רגע כנשתי את אל-חנוש ב-10

רס"נצור: ב-12

סא"ל אידל: אבל ב-10 היית כבר בצידה

אל"מ אלבגרס: אה, בצידה הייתי ב-10, זהו אז זה כבראה ב-11, כבראה שב-11, יום לפני זה תכנבתי, אמרתי לעצמי לא יזיק שהוא יתכנן את אל-חנוש, ולמעשה היה לי קל מאד, כי אמרתי למפקדים, בדיוק בהתאם לתכנית שתכנבתי בה, זה חסך לי הרבה מאד זמן, כי אחרת הם לא יודעים אם הייתי מספיק בנושא של זמן, למה אני מדגיש את העניין הזה, כי אתה בשטח בע כל הזמן מתכנן לעצמך, כל מה שקשור לנושא של אפשרויות, זה גם כן חלק מהגזרה מה שאתה עושה.

מה אתה יודעים על צידה?

סא"ל אידל: אנחנו רוצים לשמוע ממך, אם אתה רוצה שנרענן לך את הזיכרון בנתונים יבשים ומתים?

רס"נצור: מה שאנחנו לא יודעים על צידה לאמיתו של דבר עשית פעמיים התקפה עליה, פעם ראשונה עם 4 טנקים ופעם שניה נוספו לך עוד איזה 3 טנקים ועשית עוד פעם בסיון לעלות על צידה, הגעתם

לרגלי המוצב, הייתם באלצים ל...

סא"ל אידל: מה זה באלצים, גם זה אבחנו רוצים לשמוע ממך.

רס"נ צור: זה מה שאבחנו יודעים על צידה.

סא"ל אידל: זה על הצידה הראשון?

סא"ל צור: כן ה-10 לחודש.

סא"ל אידל: 10 לחודש.

אל"מ גורדון: ה-10 לחודש, עכשיו אני צריך להתחיל להזכרו

סא"ל אידל: אולי בעצור שביה, ואני אראה לך חומר, תנסה להיזכר, כי חשוב לנו לשמוע את הסיפור מהתחלה.

אל"מ גורדון: כן סיפור רקע, אם שמתי צורות שהטבקים ....

סאל אידל: בצידה 10 לחודש.

אל"מ גורדון: ליד צידה כן, שמתי בצומת, בתתי הוראה להשאיר שם צורות של טבקים שהוהדבו אותם מטבק פגוע, ומצד שני היה איזה טבק אחר שהוא היה טבק טוב, אבל הצורות שלו בפגע, אז זאת הזדמנות, כך הייבו אורדים כל הזמן צירות של זה. ואני שואל איפה הטבק, אומרים לי..

סא"ל אידל: בתוך בית.

אל"מ גורדון: לא איפה הטבק עם הצורות. אומרים לי שהצורות בדבק בהלם, מצורות אחר שישב שם, אמרתי מה זה, זה לא בקלט לי . שאלתי אח"כ את הרופא החטיבתי , הוא אומר זה בכון.

אל"מ אלגום: זה מקובל.

אל"מ גורדון: מקובל . דבר שאתה לא מלמד אותו,

אל"מ אלגום: עבין שמדביק, הלם קרב, זה בושא שמדביק.

אל"מ גורדון: הלם קרב מדביק, צורות יצא מכלל שימוש ישב על יד צורות שקיבל שוק.

אל"מ אלגום: אבחנו יודעים שפסיכוזה, היא מתפשטת בדומה.

אל"מ גורדון: לכן תביבו את כל מה שאני . רואה התנהגות בשדה הקרב, למה זה? זה מקצוע בחיים. ליד צידה בכון? זה אורי עצמון.

סא"ל אידל: אורי עצמון החזיק את מוצב 116 כל הזמן, זה היה בגיזרת אחריותו?

אל"מ גורדון: לא, זה בשלב של הימים הראשונים, אחרי זה שקיבלנו את האחריות הגיזרה, זה עבר ל- 58, הבנתם את ה? לכן בימים הראשונים שהיה קרב על צידה, כי אורי ישב במוצב, הוא די הרבה עזר לי, כי אני הלכתי להסתער, וחשוב לי שהיה מישהו שסמכתי עליו, הוא היה גבר לעניין, שהוא יכול לסייע לי גם לחלץ, כי אחד הדברים לחלץ משדה קרב, זה סיפור שאני פעם לא הבנתי אותו, כי פעם ראיתי תרגיל אצל הצרפתים, שפלוגה אחת תקפה, ופלוגה שניה היתה רעננה, רק לחלץ את הפלוגה הראשונה, אמרתי להם מה זה? אמרו זה הטכניקה, כי אתה עוד לא יודע מה זה שדה קרב, לא שתקפו אותנו בזה, שיש מצבים שמזכרחים להחזיק משהו לחלץ ממש יחידה שלמה.

אל"מ אלגום: זה הרבה יותר קשה.

אל"מ גורדון: בדיוק. ב- 10. איפה מופיעה צידה ב- 12?

רס"נ צור: באל-חנרש.

אל"מ גורדון: תראו, אתם צריכים לקחת עוד גורם אחד בחשבון.

רס"נ צור: יש כאן עוד איזה תחקיר שלך עם אמיתי אולי תראה.

אל"מ גורדון: של מי זה?

רס"נ צור: עם אמיתי, שלך, שהוא דיבר איתך, מיד אחרי המלחמה.

סא"ל אידל: תחקיר שלנו ממחלקת הסטוריה, מיד אחרי המלחמה.

אל"מ גורדון: יכול להיות, זה גם כתוב לא. תראו, ז"א האמת היא, זה ז"א זה סיפור אמתי, שהסורים התקיפו את צידה, כי הם היו פתוחים שאנחנו כבשנו את צידה, במכשיר הקשר, היה דיווח שהם פינו, אח"כ היה דבר שהוא היה גם, גם הארטילריה שלהם, היתה אש על מוצבינו לא מבחינה זאת, אחרי זה היה גם בשלב יותר מאוחר, ידיעה שמפקד החטיבה הסורי נתן הוראה, כי הם התחילו לברוח מצידה, ז"א שהאש היתה, כדי לחסום את נרשא של הנסיגה, זה מה שאני זוכר.

סא"ל אידל: האש הארטילרית הסורית, לחסום את נסיגת הסורים מצידה.

אל"מ גורדון: בדיוק מצידה. ז"א שמענו משהו בקשר, היו לזה חלק הרכחות במיברקים מהמודיעין שאחרי זה קיבלנו.

סא"ל אידל: למה הלכת לצידה.

רס"נ צור: מה המטרה?

אל"מ גורדון: המטרה היתה כזו - כללית, אני מזכיר לכם שלמעשה היתה כוונה, היא כל הזמן להעסיק את הסורים.

סא"ל אידל: זו היתה כוונה של האוגדה?

אל"מ גורדון: של האוגדה , לבסות לירות מה שאפשר לתפוס מאחזים.

סא"ל אידל: מאחזים מעבר לקו הסגול?

אל"מ גורדון: מעבר בכון.

אל"מ אלגום: מחטפים קטנים.

אל"מ גורדון: מחטפים, כדי לאפשר אח"כ במידת הצורך לבצע התקפה ופריצה בהתאם לתכניות הארפרטיבירות.

אל"מ אלגום: זו היתה הבחיה של מרסאל?

אל"מ גורדון: כן. גם שלקחבו את אל-חנוש, את ההתקפה על אל-חנוש, התכנית היתה להמשיך אחרי זה, בציר הדרומי, ז"א זה היה חלק מתכנית פנימית..

סא"ל אידל: זה כבר ב- 12 לחודש.

אל"מ גורדון: לא, אבל אני רוצה שתביבו את בושא של התפיסה,לכן בושא של צידה מה קורה בצידה? מה מצב האמיבות שלה, כמה הם יחזיקו מעמד וכל זה, אז עד כמה שאני זוכר, צידה אפילו באמר לי לבסות לקחת את צידה.

סא"ל אידל: אתה עשית את צידה לפי פקודה או בירוזמתך?

אל"מ גורדון: אני חושב שלפי פקודה, כמעט בטוח שלפי פקודה.

סא"ל אידל: ואתה דירחת שלקחת את צידה.

אל"מ גורדון: אני לא דיורחתי שלקחתי את צידה, הייבו באמת על צידה.

סא"ל אידל: ב- 10 לחודש היתה אירה אופטימית שעוברים את הקו הסגול, והדיווח הזה עבר מהאוגדה לפיקוד, ומאלוף הפיקוד לדמטכ"ל וכבר חשבו שהבה כבר השתבו פני הדברים, ויש כבר אופבסיבה שלבו מעבר לקו הסגול, כאשר ב-10 לחודש התמובה האמיתית היתה שאבחבו לא כל כך הצלחבו באותו יום, כאן באיזור הזה ב- 9-10.

אל"מ גורדון: כן, פה היו הבעיות די קשות. בדבר הזה, זה בכון.

סא"ל אידל: לכן אני שואל... איך היה...

אל"מ גורדון: ואני מדבר כרגע מבקודת ראות של מפקד אוגדה, בכוונה למה אני אומר את הזה.

סא"ל אידל: מה אמר לך מפקד האוגדה? מה לקחת ?

אל"מ גורדון: אני זוכר שהוא אמר משהו לגבי צידה, ז"א שהוא אמר כבהאה או לקחת את צידה, או לבסות, לא אני חושב שההוראה היתה באמת לבסות לקחת בלי להסתבך, זה משהו כזה.

סא"ל אידל: זה בדיוק.

אל"מ גורדון: זה מה שהיה.

אל"מ אלגום: לא, אבל הקובטקסט חשוב, להבין.

אל"מ גורדון: בדיוק, אני רק רוצה דבר כזה שתביבו.

קודם כל כל הדברים האלה, אין ספק שהם ריכזו כוחות, גם עתודות של הסורים, והיו לזה אחרי זה הובחות, בקודה אחת.

בקודה שניה, ואני אומר לכם את זה בכל האחריות, לו היתה לי ואני בד"כ במפקד חטיבת טבקים, ז"א אני לא...

סא"ל אידל: אתה במקורך מפקד חטיבת טבקים?

אל"מ גורדון: אני טבקיסט, פשוט שתדע.

סא"ל אידל: את זה לא ידעבו.

אל"מ גורדון: כן, אני לא איש חרמ"ש, אני מיסודי, מתחילת הריצה שלי בשיריון רק טבקיסט,תבין, אבל אני היות ו...

סא"ל אידל: יש לבו מצב הפוך, אחרים היו מפקדי חרמ"ש, והפכו לטבקטיסטים.

אל"מ גורדון: אבל היות ואני לימדתי בקורס הכשרתי הרבה מפקדים בקורס הקציבים, קציבי שיריון, מט"קים ואימנתי, לכן גם...

סא"ל אידל: אז לכן הלכת לצידה עם טבקים בלבד, בלי חרמ"ש , כי אתה טבקיסט?

אל"מ גורדון: בוא אני אגיד לך מה, ללכת לצידה עם חרמ"ש זאת היתה התאבדות.

סא"ל אידל: למה?

אל"מ גורדון: למה זה היתה התאבדות, כי אתם צריכים לזכור ככה , ביום, זה שטח חשוף, היו לבו הרבה מאוד בעלמים, היה לבו הרבה שדות מוקשים שחלק ידעבו רק חלק בעבין הזה. ועובדה היא שגלק גם עליבו על מוקשים בזה. והסיבה שהזחל"מים, ז"א להוריד את אבשי הזחל"מ לעלות על שדה מוקשים שידעבו, אבל לא ידעבו אותם מדוייק בים, זה היתה כמעט שחיטה.יש לי הוכחה.

סא"ל אידל: ולטבקים לא?

אל"מ גורדון: לא, עכשיו אני אסביר לך למה לא.

סא"ל אידל: בגלל זה קורה שאתה בכבס פבימה עם מחלקה פלוס?

אל"מ גורדון: כן, יוצא מן הכלל.

בוא אני רוצה שתבינו כמה....

סא"ל אידל: אמרתי קודם, אני מחזיר אותך למה שאתה אמרת, אמרת חרמ"ש, מאומן ללחימה התקפית, החרמ"ש צריך להשתלב עם הטנקים.

אל"מ אלגום: אז הוא ייחס את זה לשטחים סגורים, הוא מתכוון כאן כרגע על שטח של זירה שונה.

סא"ל אידל: זה שטח זהה לגמרי למה שקודם דיברנו.

אל"מ אלגום: לא בינום.

אל"מ גורדון: בוא אני רוצה שתבין ככה- קודם כל מצד שמאלי היה כוחותי זה המוצב עצמו, ז"א זה נתן לי מה שנקרא, לפחות לגבי הנושא של הטנקים, ואני החסיד, אני תשמעו את זה לכל האורך, אני חסיד שחרמ"ש רגל על הקרקע וטנקים עושים את התימרון, הבנת את הנקודה?

בכל מקום שצריך חרמ"ש, יש מקום לקחת חרמ"ש.

סא"ל אידל: ופה עוד לא היה מקום לקחת?

אל"מ גורדון: פה לדעתי לא, לאור אני אומר אחרי הקרב, במקרה הזה לא עכשיו תשאל גם למה?

מה רציתי לנצל, זה למעשה שטחי קרקע מבותרים, כדי שאני יהיה מינימום פגיע, אני את הפגיעה הישירה שלי, ראיתי הלוא את הפגז, ראיתי את הפגז שפגע בי, זה בראה קצת זה, ראיתי אותו ב-50 מטר האחרונים, עף אלי כמו טיל כמו פגז, נתתי עוד הוראה לנהג שלי נהג אחורה, רק הסתובבתי ראיתי שאני כבר פגוע באמצע הזח"ל, קיבלתי אותו מאל-חנוש, מאותו תותחן שאח"כ הרגתי אותו, פשוט תדעו לכם, שאני גם לקחתי את הקרל-גוסטב, קלצ'ניקוב, לקחתי את הקלנצ'ניקוב ממש מצורת התותח.

סא"ל אידל: איזה תותח זה היה, תותח נ.ט ...?

אל"מ גורדון: נ.ט מוצב.

סא"ל אידל: נייח.

אל"מ גורדון: נייח 88 מ"מ אני חושב, משהו כזה, ואני הלכתי ברגל ו...

סא"ל אידל: אגב במאמר מוסגר, החבר'ה האלה עשו עבודה טובה?

אל"מ גורדון: מי?

סא"ל אידל: תותחי הנ.ט ה-נייחים האלה?

אל"מ גורדון: לדעתי כן.

סא"ל אידל: זה דבר שנראה לך....

אל"מ אלגום: אבי - דפילודה.

סא"ל אידל: זה נראה לך כדבר, שלו היה לנו בקו המוצבים ....

אל"מ גורדון: היה לי, ז"א היו לי הרבה תרתחים.

סא"ל אידל: אח"כ קיבלת אתת נשים מהישובים?

אל"מ גורדון: כן, אבל ככה, קודם כל אתה צריך לאמן אותם.

עוד נקודה אחת, אתם צריכים לזכור שחוץ מארבעת הטבקים האלה, שקיבלתי אותם כיחידה, 3 או 4 טבקים...

סא"ל אידל: של מי הם היו אגב?

אל"מ גורדון: אני לא יודע עד היום. ז"א אולי פעם אמרו לי 205.

סא"ל אידל: גם אתה כבר לא יודע.

אל"מ גורדון: היה שם מ"מ עשה בעתודה.

סא"ל אידל: אתה זוכר שם של מישהו, של מ"מים?

אל"מ גורדון: אז ידעבו איזה שם של מישהו, אתה מקבל אנשים, אתה לא ידע הם אתה בכלל. היו מקומות שקיבלתי כל טבק בפרד והרשתות היו שונות, תאר לך עם מה אתה יוצא, אני רוצה שתביבו עם מה.

סא"ל אידל: את הטבקים האלה אתה קיבלת? או שאספת אותם?

אל"מ גורדון: את אלה קיבלתי, לא אלה קיבלתי יחידה.

סא"ל אידל: קיבלת אותם לצורך המשימה?

אל"מ גורדון: כן, כמעט בטוח, כי נדמה לי שהם באו לי מהצפון, את היחידה הזאת.

אל"מ אלגום: אולי זה מירסי פלד.

רס"נ צור: מה אלה היו שרטים מרטארר?

אל"מ גורדון: יכול להיות, או מגיא קיבלתי יחידה.

אל"מ אלגום: גיא ורוסי זה הייבואך.

אל"מ גורדון: בסדר כל אחד היה מג"ד.

סא"ל אידל: הוא מתכורן לרוסי אמיר.

אל"מ אלגום: רוסי היה המח"ט, ראיא היה סמג"ד.

סא"ל אידל: לא, יכול להיות שהוא התכורן לרוסי אמיר.

אל"מ גורדון: לא, אני התכורבתי רוסי פלד, לא, היה מח"ט

אל"מ אלגום: מח"ט 205 ראיא היה סמג"ד. (שעיה - הר נגב סט)

אל"מ גורדון: כן, כן אתה צודק. כנראה שמירסי. עד כמה שאני זוכר, קיבלתי מחלקה שהייתי צריך להחזיר אותה, אני חושב שזאת המחלקה שקיבלתי להתקפה.

סא"ל אידל: איזה טבקים היו אלה?

אלם אלגרם: אם זה "שרט מטר", אז זה שלו. אבל זו השאלה?

סא"ל אידל: איזה טבקים היו לך, אתה זוכר איזה טבקים אלה היו?

אל"מ גורדון: לא זוכר, אבל יכול להיות שאחב, מישהו מהחבר'ה שלי יודע בדיוק.

קודם כל באחת ההתקפות, או בהתקפה של ה- 10, לא בהתקפה שאני בפגעתי, זה ב- 10 לחודש, נושר היה אצלי בזח"ל, אתם יודעים מי זה הוא היה אצלי קצין אג"מ למעשה נושרק, רס"ב, התבהג יוצא מן הכלל, אנחנו עליבו כל פעם על עמדת תצפית סמוכה לצידה, ז"א איזה שלוחה שקשורה לצידה.

אל"מ אלגרם: נושר זה דני?

אל"מ גורדון: כן. קצין הקשר שלי היה מצויין, אלי קפורה, אלי ארפק, התבהג יוצא מן הכלל.

ושם גילינו למשל, מערך של טבקים, ז"א היו טבקים בטורה של 50 מ' מאיתנו, שדות מוקשים לא מאותרים, מצד שני לא יכולתי הרבה לתמרן, כי היה לי גם ב.ט מאל-חנדש והיה לי גם ב.ט שהוא היה בגיזרה, שהוא גם דפק את הטבק הזה, שאם קראתם של טבק שנסע, במקום להכנס למוצב, לארוד, הוא קיבל תדריך מה הוא עשה?

סא"ל אידל: במקום להכנס למוצב 116 ?

אל"מ גורדון: כן. הוא נסע לקח שמאלה, הגיע לאיזה מקום שנבר לפני זה בפגע שם טבק, ז"א ידענו שכל מי שעולה שם, יחטוף מיד ב.ט.

אל"מ אלגרם: הוא ירד מהציר?

אל"מ גורדון: לא, הוא המשיך על הציר, אבל הוא המשיך את הציר לסורים. אבל זה דבר ששם הלכו לנו שני טבקים עד כמה שאני זוכר.

אני עצרתי את הטנק שנפגע למשל...

סא"ל אידל: ז"א שהוא חטף ב.ט ממה זה היה? טיל או...?

אל"מ גורדון: לא, ב.ט תותח, כי ראיתי את הפגיעה. לא רק זה, אני עוד עצרתי רגע את הטבק, כדי לנסות לאתר את הכיוון של, היה חשוב לי מאיזה כיוון היה ... לא הצלחנו לאתר אותו, גם אורי לא הצליח לאתר אותו.

סא"ל אידל: אורי עצמון.

אל"מ גורדון: כן, וזה הפריע לנו מאוד גם לגבי ההתקפה, לכן משכנו יותר ימינה, ולא כל כך להסתמך על המוצב עצמו, ז"א הבעלמים פה, הם היו בסה"כ בעלמים גדולים, של כל מערך הב.ט כל מערך הטבקים, שדות המוקשים,

וכל מה שקשור לזה. לכן לא יכולתי לפתח.

א) לא רציתי לפתח התקפה גדולה, כי סתם להסתבך עם כוחות גדולים, כשהמטרה היא לבסות לקחת, אתה לא יכול.לפתח בגלל השטח והאילוצים האלה שאני הזכרתי.

סא"ל אידל: ולא היה לך כוח טנקים.

אל"מ גורדון: וגם לא היה לי כוח טנקים שלי אורגני, וגם לא אורגני בזה, לכן הבחירה היחידה היתה זה.

סא"ל אידל: אני רוצה לשאול בהקשר הזה שאלה, אם המטרה היתה לעשות איזה שהם מחטפים קטנטנים של שטח מעבר לקו, ומשמעותם רק מחטף קטן מעבר לקו, למה לא לעשות מחטפים קטנים עם החי"ר גם,עם החרמ"ש.

אל"מ גורדון: לא בינום.

סא"ל אידל: חרמ"ש לא עובד בינום?

אל"מ גורדון: בוא אני אגיד לך מה, אם יש לך בושא של שדה-מוקשים, שהוא רובו שדה מוקשים של צ.א, משולב אם אני יוצא מתוך הזה. פגיע לארטילריה, שם ארטילריה היתה רציבית מאוד, שאין ספק שכל עיכוב וחטפנו את זה לכל האורך גם באל-חנוש, כל הזמן הלוא חטפנו ארטילריה, שאין ספק שהחרמ"ש הוא יותר פגיע בבושא של הטנקים.

ללכת ואני רוצה שתדע, גם מצב של, המצב לא היה לנו מספיק ברור, ז"א את בושא של העמדות וכל מה שקשור לזה.

סא"ל אידל: היעד.

אל"מ גורדון: היעד עצמו, ללכת ולעשות התקפה חפוזה, עם בושא של חרמ"ש לעניין הזה, אני ראיתי בזה פשוט סיכון.

אל"מ אלגום: אתה ביצלת ארטילריה לצורך ההתקפה שלך?

אל"מ גורדון: כן ביצלתי, היה לי באותו שלב, עד כמה שאני זוכר, היה לי גדוד 120.

סא"ל אידל: הוא לא היה שלך אורגני?

אל"מ גורדון: הוא לא היה שלי, אבל לא משנה הוא היה סיוע ישיר

רס"ן צור: ת"פ כל המלחמה היה לך אותו.

אל"מ גורדון: כן נכון.

אל"מ אלגום: ארטילריה הובחתה גם על אל-חנוש,בשעה שהלכת על צידה?

אל"מ גורדון: כן, ודאי עוד היה ריכוח אם אל-חנוש, ועד היום אני לא יודע את התשובה, האם אני חטפתי ארטילריה שלנו או לא? כי היו שני

מספרים, היו שם שני מספרים.

רס"נ צור: חטפת ארטילריה שלנו בטחה.

אל"מ גורדון: שלנו, אני גם כן חושב.

רס"נ צור: כיוון שמג"ד 58 כשהוא ביקש ארטילריה, וחשב שזה שלנו, ביקש זרחן, ירו זרחן וזה נפל ממנו איזה 100 מ'. יכול להיות.

אל"מ גורדון: זהו, יכול להיות, כי אני חטפתי אש רציבית מאוד, רק לצורך, לא לצורך ההגזמה, הזח"ל שלי התנדנד כמו בערב בים סוער, פשוט שתדעו את זה. חזק מאוד, והיו לי הלוא פגיעות שם בזח"ל, אני בקושי הגעתי לקו הגבול. שם גם נפצעו לי שניים, אבל באמת אש, לא יכולתי אפילו לראות לאן לנסוע

סאייל אידל: את פקודה לחזור מאל חנות ב-12 לחודש

אליים גורדון: כן, קיבלתי פקודה להתקפל

סאייל אידל: ממי?

אליים גורדון: אני חושב מסגן מפקד האוגדה, סגן מפקד האוגדה היה בתל סאקי, זה כבר לא היה

סאייל אידל: רופס

אליים גורדון: רופס, וצפה על שדה הקרב, ונדמה לי שממנו קבלתי את הפקודה לסגת, אני לא יודע למה היתה לי הרגשה שזה קשור להחלטה ברמה הרבה יותר גבוהה, או בקשר להתערבות רוסית או משהו כזה ולכן מיליתי את ההוראה

סאייל אידל: ולהתקפה על ציידה ואל חנות ב-12 לחודש יצאת לפי פקודה?

אליים גורדון: כן ---

סאייל אידל: אז תוך כדי הפעולה השתנתה ההוראה ונאמר לך לצאת ללא כל קשר למצבך בשטח?

אליים גורדון: לא, אולי או שאני לא הבנתי את השאלה, אני מדבר כרגע על אל חנות ב-12 לחודש, אז אל חנות קבלתי את הקבוצת פקודות, יצאתי לאל-חנות, כבשתי את אל חנות ורק אחרי גמר הכיבוש אני לא יודע, כעבור חצי שעה, שעה או שעתיים, קבלתי פקודה לפנות את השטח

אליים אלגום: מאיזו סיבה?

אליים גורדון: לא אמרו לי את הסיבה, אני בכל אופן, אני חשבתי שזה אולי קשור להתערבות רוסית, או זייא בדרג הרבה יותר גבוהה, מבחינת שיקולים לא

אליים אלגום: אבל למעשה בשטח, לא היו, זייא לא היתה סיבה סובייקטיבית שלך לנטוש את המקום

אליים גורדון: אולי, בשקט גמור יכולתי, הייתי צריך קצת להערך וכל מה שקשור, אבל לא היתה לי בעיה להשאר באל חנות,

רסיין עמוס צור: אתה דיווחת שאלחנות בידך?

אליים גורדון: בטח

רסיין עמוס צור: והיא תפוסה ובכל זאת אתה כיוון שאל חנות, אם אנחנו מסתכלים על המפה, זה פתח לצאת אחייכ

אליים גורדון: היא חשובה מאד, אני לא יודע מה היה השיקול היא חשובה מאד, היום לאחר הזה, אני הייתי צריך להילחם, כן, לא לעזוב אותה, כי אין ספק שהיא יושבת ממש, יכול להיות שאחייב בהסכמים היא היתה עוזרת לנו אפילו הרבה מאד, זה לגבי אל חנות.

אין ספק שיבוא לי גם הסתובבתי אמרתי לכם, אני שם הסתובבתי בתעלות, בשבילי למעשה זה היתה תחושה

אליים אלגום: אתה רואה את זה על ידי איזה כוח סורי עבר על זה?

אליים גורדון: אני לא זוכר, אני חושב שעל ידי כוח של פלוגה עם נייטפדם, פלוגת חייר ?

סאול אידל: ?

אליים אלגום: היו להם טנקים?

אליים גורדון: נדמה לי שהיו להם טנקים, אבל אני כרגע לא יכול לומר לך את זה בוודאות, בכל אופן בציידה שזה מרחק של איזה כמה מאות מטרים, היו להם טנקים. אני מניח שטנקים בודאי היו גם באל חנות אני כרגע לא זוכר, כי נדמה לי שגם היו שם פטרולים של טנקים, אבל אני לא, אני כרגע לא זוכר, לא זוכר אפילו מה נתתי בקבוצת הפקודות, כאיזה נתונים, אני מניח שנתתי נתונים.

סאייל אידל: מה היה הרכב הכוח שלך ב-12 לחודש, כשיצאת לציידה ואל חנותה?

אליים גורדון: היה לי את גדוד הגשייפ, וגדוד החרמייש היה

סאייל אידל: גדוד החרמייש איזה?

אליים גורדון: של דובוש

סאייל אידל: של דובוש (כן קל)

אליים גורדון: כן, שהוא היה בכוננות, המשך לחילוץ פינוי נפגעים משהו כזה

סאייל אידל: להמשך וחילוץ פינוי ניפגעים, המשך יש הבדל בין שני הדברים

אליים גורדון: לא, לא בסדר

סאייל אידל: אני בכוונה שאלתי את זה

אליים גורדון: תראה, המטרה היתה להמשיך הלאה, פשוט המטרה בתוכנית היתה להמשיך הלאה, אז אם אתה שואל, ניצול הצלחה או טיהור, או כל מה שקשור בזה, אז ברור

אליים אלגום: הוא בזמנו החטיבה שיוכל להכנס לכל משימה אפשרית שהיא תזדמן

אליים גורדון: נו, נכון

סאייל אידל: לא, אורי, אני בכוונה לוחץ לכיוון של גדוד החרמייש, כי את הפעולה אתה מבצע עם טנקים, אם גדוד החרמייש הוא רק לחילוץ ניפגעים ולמצב של הסתלקות

אליים גורדון: לא, לא זה כבר משהו אחר

סאייל אידל: אבל אם זה לצורך משימות שהטנקים לא יכולים לבצע אותם, אז פה הייתי רוצה שתפתח את זה

אליים גורדון: תראה, בוא נאמר באל-חנות לא הייתי מתחיל לעשות את הקרב בתעלות הייתי מוכרח את החרמייש ואני עכשיו מתחיל להזכר שזה היה אני חושב אפילו בתדריך, שהם היו צריכים להיות צמודים לאיזה פלוגה, או פלוגה אי, לא את הזה ולעשות את הטיהור של התעלות, לא הגענו לזה משתי סיבות כי:

א) הגענו ליעד כי לפחות כשאני כבר הגעתי ליעד, אני חושב שאני הגעתי לשם הראשון, לכן אני הגעתי ראשון וזה בטוח, כי לא, כי חלק בא מכיוון אחר.

דרך אגב, פשוט שתדעו, אני לא יודע גם מה כתוב בפירוט, היו שם כמה דברים שהם הביאו למה שהם הביאו, המגייד נפגע בשלב ראשון, מייפ המוביל, הוא נהרג בשלב ראשון

רסיין עמוס צור: אתה מתכוון לטנקים?

אליים גורדון: כן, לגשייפ אני אומר, הייתי מוכרח לשנות תוכנית שיניתי תוכנית שם, תוך כדי הכיבוש ודחפתי פלוגה שינית, אחרת קדימה, כלומר בגלל שינוי, זייא לא היו, ההסתערות לא היתה צריכה להיות מהכיוון שאני נעתי, אלא מהכיוון ושם היה גם שדה מוקשים במקום הזה זה כלול בשדה הקרב, זייא כאן היה מצב שהפיקוד נפגע מוקדם מדי ונפגע,

אליים אלגום: יש לי שאלה לגבי ההתנהגות של הסורים, אתה היית שם כשעתיים נכון?

אליים גורדון: אני חושב, אני---

אליים אלגום: הם לא עשו שום נסיון לכבוש את המקום מחדש?

אליים גורדון: תראה, נדמה לי שכן, אבל אני לא יכול לאמר לך, זייא בוא נאמר ככה, ראינו תנועות בעווח של ה-2.5 קיים חטפנו אש

סאייל אידל: ארטילרית?

אליים גורדון: ארטילרית, אני לא זוכר שחטפנו ~~ושחיבינו לשבנוי~~ אם אי־ין ישיר (אני פשוט רוצה לבדוק את עצמי) אם כי חלק נדמה לי בטנקים כן חטפו אש מציידה, כן

רסיין א צור: כן, היתה אש במיוחד של תותח נייט שלא הייתי יכול

אליים גרודון: מציידה היתה אש, כן זה בכלל דבר מעניין.

אליים אלגום: החרמייש שלך אחרי שעלו הטנקים הם הגיעו לאל חנות אתה קראת להם, או שהם נשארו לכם בציידה

אליים גורדון: לא, לא פלוגה אחת הגיע לאל חנות ועד כמה שאני זוכר הם הגיעו נדמה לי למרכז של אל חנות

אליים אלגום: והם נפרסו לצורך אחזקה?

אליים גורדון: לא, לא, אין פה, בוא נאמר ככה, היתה בעיה של פינוי פצועים,

רסיין עמוס צור: הם לפי התחקיר של המגייד עם הפלוגה הזאת של החרמייש שהגיע לאל חנות אחייכ הם פשוט הגיעו למוצב שם המגייד שמע שמשהו משתבש בתוכנית, הוא רץ קדימה בתיאום איתך והם טיהרו את היעד, גם נכנסו לתעלות, זה מבחינת התעלות

אליים גורדון: לחלק הצפוני אני חושב שהם נכנסו

אליים אלגום: הם ירדו מהזחליימים?

רסיין צור: הם ירדו מזחליימים בניגוד ל של

אליים אלגום: זייא היתה לחימה בתעלות

רסיין צור: היתה לחימה בתעלות כן

אליים אלגום: היו נפגעים כתוצאה ממהלך המלחמה?

רסיין צור: לא, לפלוגה הזו לא היו נפגעים בכלל, למרות ההפגזה הארטילרית, כיוון שהם היו איתנו בהתחלה בזחליימים שלא היו פגיעות ישירות מהארטילריה

אליים גורדון: אבל נדמה לי שבמוקשים נפגעו כמה

רסיין צור: נפגע להם זחליים אחד עלה על מוקש

אליים אלגום: כלומר, יש פה דוגמא של חרדה של הבעיות האלה

רסיין צור: בדיוק יש פה

אליים אלגום: וזה מייד לאחר ההסתערות של הטנקים?

אליים גורדון: ישר, צמוד, ממש צמוד להסתערות של הטנקים זייא בוא נאמר ככה, אם נכנסו אפילו מוקדם מדי ממה שאני חשבתי כתוצאה מהענין הזה של השיבוש של אותה פלוגה, כי אחרי הפלוגה הזאת היתה צריכה ללכת עוד פלוגה, זייא מאותו כיוון היו צריכות שתי פלוגות טנקים ופלוגה שלישית היתה צריכה ללכת מדרום.

הקשר - היה בעיות חמורות מאד בנושא של הקשר, גם לי היתה בעיה, כי היות והכלי שלי גם ניפגע, אז מכשיר קשר אחד שלי יצא מכלל שימוש, ורק דרך רשת עקיפה, דרך המכשיר השני, היו לנו התקשרויות ובדייכ איזה שיבוש גם בנושא של קשר וגם לא היה קשר, בגלל בעיה של הפגיעה של המגייד וגם של המייפ

רסיין צור: יש לנו כמה שאלות לגבי תוספת של כוחות אצלכם בחטיבה, בעיקר מה הם עשו, איפה הם נערכו, וכו' אין לנו הרבה פרטים על הענין הזה.

למשל גדוד 181, היה אצלך עד סוף המלחמה, איך הוא היה ערוך, זייא איך ערכת את הכוחות שלו אחרי ההתקפה הזאת על אל חנות

סאייל אידל: מה-12 ואילך

רסיין צור: איך החזקת אותם במוצבים מחלקתיים, או

אליים גרודון: אני קודם כל פיזרתי את הטנקים, זייא שבכל גיזרה עד כמה שאני זוכר

אליים אלגום: הבחנת או הפעלת יחידות משנה שלו

אליים גורדון: כן

אליים אלגום: זייא הוא לא עלה מאיתנו כגדוד

אליים גרודון: הוא לא עבד כגדוד, גם לא היתה הצדקה שהוא יעבוד כגדוד כי קודם כל הטווחים היו גדולים בכל אחד מהטנקים גיזרת אחריות והיתה לי גם עתודות, עתודה היתה רוב הזמן של גדוד נוסף שקיבלתי

סאייל אידל: מחטיבה 4

אליים גורדון: מחטיבה 4, לכן יכולתי לפזר את הטנקים זה כתוב בספרים, זה

סאייל אידל: אנחנו לא יודעים את זה מהבית

אליים גורדון: בסדר, אבל זה ממש, חלק אתה מבצע, וחלק אתה מחזיק את המגיידים.

סאייל אידל: לגבי החרמייש, עשית גם כן חלוקת גזרות בין הגדודים כאשר חלק הוחזק במוצבים וחלק מאחור בעתודה הגיזרתית

אליים גורדון: זהו, חלק והנימוקים היו הבאים אם כך: קודם כל המוצבים לא יכלו לאכלס יותר מכך וכך כוחות, ולא בנינו מוצב חדש וכל מה שקשור לזה, זה גם לא היתה שיטה.

דבר שני לקראת הלילה הלא בא כוחות נוספים שהם יהיו במה שהסברתי קודם.

סאייל אידל: אז זהו, תפרש פה קצת, מכיוון שאנחנו מדברים על הלילה, אתה כל הזמן מדגיש, היום הוא לא כייב לחרמייש וראינו את זה דרך אגב בכל הקו אצל כולם ואנחנו יודעים גם מהגדודים שלך וגם מאחרים שבלילה היינו יוצאים קצת לפעילות, אז אולי אם אתה יכול לפרט לנו, תראה איזה פעילויות, מה היתה המטרה?

אליים גורדון: אני גם הסברתי אבל אולי גם התפיסה היא למעשה שאם אני מדבר על היום, את חזיק מוצבים ~~ומה בש לך~~, בהתאם לקיבלות ולסיכום מה שהזכרתי,

סאייל אידל: הלילה

אליים גורדון: בלילה, אתה חייב לתגבר אותם כי אתה מוציא גם מוצבי חוץ וכל מה שקשור, הרבה מערבים עוד דרך אגב, זה עוד לא הזכרתי.

זייא מה שאנחנו עשינו הוא ככה: מתגברים את הטנקים, המון מארבים שמים והייתי גם מתגבר קצת את הכוחות כי הם בתוך המוצב עצמו.

סאייל אידל: וגם את ההנדסה שעבדה בשטח?

אליים גורדון: וגם את ההנדסה שעבדה בשטח

רסיין צור: אבטחה

אליים גורדון: כן.

אליים אידל: היה חשש לפעילות סורית לילית בגידרה?

אליים גורדון: תראה, בוא אני אגיד לך מה, קודם כל תמיד החשש הזה קיים

אליים אידל: אבל לא בזה---

אליים גורדון: רגע, לא, זה דבר אחד, דבר שני היו ידיעות על פשיטות נסיונות שהם יבוא לפשוט, אני מזכיר לך ככה, תיכף אני יזכר אני מזכיר לך שהמיפקדה שלי היתה קרובה מדי באזור תל-פרס זייא היה כל הסיכוי, עכשיו אתה שואל שאלה, אם היו נסיונות, ובדמה לי שהיו נסיונות לחדור כן, בטוח נו, מה לא, בטוח לגה הדחתי את הקצין ה--- יחידת קומנדו כן ניסתה למוצב 115 וממש יחידת קומנדו, נהרג שמה הקצין שלהם והוא כביראה אפילו נהרג עייי רנבייט שלהם ועד היום עוד לא ברור, על ידי מי הוא נהרג, אז זה דוגמא אחת.

אבל היו עוד, היו עוד נסיונות שלהם.

רסיין צור: איך אתם עבדתם עם החתיימ?

אליים גורדון: איך עבדנו עם החתיימ

רסיין צור: רק עם הגדוד שלך או

אליים גורדון: לא, לא, היה לנו ככה, יכולנו לקבל סיוע של הרבה יחידות ארטילריה, כי קודם כל ליד תל פארס מאחורנית היתה לחימה גדולה שהיתה בסיוע כללי, אני מאמין כך, אחרי זה היתה בסיוע ישיר, בדיוק וקבלתי אלי כל האחריות, היו לה המון יחידות ארטילריה, אני חושב שהיה בזה שלבים שהיו לי את כל האגד הארטילרי.

אליים אלגום: ואתה היית המגייד

אליים גורדון: כן, כן כשהייתי אחראי

רסיין צור: ואיך אתם הפעלתם אותו?

אליים גורדון: איך הפעלנו! חלק הופעל לגזרות, היה לי איש ארטילריה על ידי

אליים אידל: כן, אבל אנחנו כבר מדברים עליך כחיל מצב לחזיק מוצבים, ‡ וכבר מה-12 ואילך ההבקעה לתוך המובלעת הגידרה הזאת בכלל אוגדה 146 במשימת בלימה לדרום, כאשר אתה מאייש מוצבים מחזיק את רמת הגולן מקוניטרה ודרומה

אליים גורדון: כן, אבל אם נזכיר לנו בתקופה הזאת,

סאייל אידל: אני לא יודע בשביל מה הארטילריה פה

אליים גורדון: לא, אני אסביר לך מה, - רגע, אני מזכיר לכם פעמיים, עד כמה שאני זוכר פעמיים, ניסו לכבוש זייא פעם אחת ממש באמצע בתחילת ההתקפה הפסיקו את זה זה על הטילים בגידרה שלי

סאייל אידל: נכון, בגידרה שלך, אבל זה הצ נחנים בתל ערבנה ליל 18-19

אליים גורדון: אבל האחריות היתה שלי, דרך אגב

סאייל אידל: איזה אחריות?

אליים גורדון: האחריות הכוללת של הפעולה היתה עלי

סאייל אידל: ב-22 לחודש הפעולה שלא יצאה לפועל

רסיין צור: לא, ב-20 ב-19 לחודש

אליים גורדון: אחת הפעולות היתה יכול להיות שלי,

רסיין צור: לכבוש את תל כודנה ב-17 לחודש?

אליים גורדון: כן

סאייל אידל: לא תל כודנה זה ליל 18-19 וכאן זאת היתה פעולה אוגדתית למעשה זה היה של 317 על אל כודנה ואום בוטנה, אבל לקראת ה-22 לחודש בגזרתך ואתה כמפקד הגזרה היו צריכים, היו אמורים גם כן הצנחנים לבצע את זה, אבל זה התבטל, זה בכלל לא יצא לפועל

אליים גורדון: לא, אבל אתה שואל ככה:

א) אתה צריך לזכור שנושא על תכנונים קיימים

סאייל אידל: אתה על תקן של מפקד חטמייר כאילו, לא היה כמעט הבדל בינך לבין 820, אנחנו כבר נעמיד את הדברים על דיוקם אחרי ה-12 לחודש אתה מפקד גידרה מחזיק את זה כחטיבה מרחבית כאילו חטיבה מרחבית

אליים גורדון: בסדר

סאייל אידל: אבל עקב פעילויות התקפיות בגידרה אלא הגנתיות לכן, אני פשוט אומר את זה כלפי השאלה שלו על נושא הארטילריה, הארטילריה באה לידי ביטוי, במצב של פעולה התקפית, או כשאתה מותקף, לא כייב ידוע לי על נסיונות סוריים לתקוף את הגידרה מעבר ל-12 לחודש הארוע שאתה ציינת אותו הוא לפני זה הארוע של הקצין שהדחת וכך הלאה הגידרה היתה שקטה.

באשר ללילות היו לך איזה שהן משימות, התחלת לדבר על זה ופשוט זה התפספס לנו, אמרת שהסתכלת פתאום על החבריה של 269 של סיירת מטכ"ל ואמרת לנו שגם החבריה שלך היו מסוגלים לבצע משימות ליליות מעבר לקו, תיכננת כאלה דברים? יזמת כאלה דברים? מישהו הטיל עליך?

אליים גורדון: א. תיכננתי

ב. קבלתי אישור

סאייל אידל: ממי?

אליים גורדון: הייתי כוח פיקודי, אני מזכיר לכם, בשלב הזה הייתי כוח פיקודי, הייתי הולך גם לקבוצת פקודות בצפת ככוח פיקודי.

בצעתי כמה חבירות

סאייל אידל: זה כבר אחרי המלחמה, זה בתקופת ההתשה

אליים גורדון: לא, לא, באיזה התשה, מה פתאום התשה, אני ב-עשרים ומשהו כבר ירדתי למטה, אני מדבר התקופה הזאת

סאייל אידל: לפני ה-22 לחודש היית כוח פיקודי?

אליים גורדון: כן, בטוח, מה שאני אומר לכם זה בטוח

סאייל אידל: מאיזה תאריך?

אליים גורדון: ברגע שהתחילו ללכת למובלעת, באותו יום שהלכו למובלעת, אני קיבלתי את האחריות על זה קיבלתי ונהפכתי לכוח פיקודי ממש כוח

רסיין צור: זה היה ה-12 לחודש בעצם

סאייל אידל: ולא היתה לך יותר שום כפיפות למפקדת האוגדה?

אליים גורדון: לא, לא היה לי שום קשר איתה, רק פעם הם הזמינו אותי, הם הזמינו אותי לקבוצת פקודות בסיני, זה הדבר היחידי, אבל ככה למעשה ואחרי כמה ימים כבר לא הייתי קשור אליו, זה התפתח מתוך זה שאני הייתי טס לפיקוד, או שקותי היה אצלי מבקר,

סאייל אידל: והוטלו עליך משימות לביצוע?

אליים גורדון: והיו מאשרים לי חדירה, אני מזכיר לך היו גם הלא שלבים שאנחנו ניסינו לחלץ טנקים בעומק

סאייל אידל: זהו, תספר לנו קצת על זה

רסיין צור: הסיפור הזה של הפינוי טנקים, איך אתם עשיתם את זה?

אני מבין שזה היה אני רואה שאתם ניסיתם

לעשות את זה ע"י הגשיפ וגדוד 58

אליים גורדון: נכון, כי אחרי הכל זאת לא היתה גיזרה של גדוד 58,
אני אומר עוד פעם
אז היה כוח והיתה פעולה חטיבתית שהייתי מקבל,

קיבלתי כוחות נוספים גשיח ועוד משהו, לא זוכר מה ותיכננו את נושא של החדירה,

תיכננו נושא של אבטחה והוצאת הטילים החוצה

סאייל אידל: רק פעולה אחת?

אליים גורדון: היו כמה, אני לא זוכר כרגע

פסיין צור: היו שתי לילות שהם עשו את זה, סהיכ הוצאתם

של 4 טנקים מכל הסיפור הזה, גם פיצוץ טנקים היה

בגיזרה שלך או לא? אתה זוכר משהו?

אליים גורדון: כן, בטוח, חוץ מכמה מקומות שפיצצנו טנקים, כי

לא יכולנו להוציא אותם.

אחר-כך היה גם שם נושא של חילוץ חללים, שם מיפ היה לנו, השאירו מיפ אחד

בשטח

אליים אלגום: לגבי המארבים שהצבתם, היה איזה שהוא

או כלים שהסורים נגעו על המארבים האלה כשהם חזרו?

אלמ גורדון: אני כרגע לא זוכר

אליים אלגום: מה הסדר גודל שלך היה שם, זה מחלקתיים או

אליים גורדון: עד כמה שאני זוכר, המארבים כיתתי

אליים אלגום: וזה אינו מארב הרקיים שאנחנו רגילים לעשות אותו

כנגד מחבלים, אלא ממש מארב על ציר

אליים גורדון: מארב על ציר, בעיקר מארב על ציר, בגודל של יחידת

קומנדו

סאייל אידל: נושא נוסף שאני רוצה לשמוע ממך, זה נושא הנייט

אתה אין לך, לא רק את הנייט נייט בכלל:

א) לפני המלחמה האם הייתם מאומנים ללוחמת נייט, איזה ציוד היה לכם לפני המלחמה, במלחמה האם רצית לנצל את הכוח למשימות של ציידי טנקים, אני מגדיר במפורש, לא התקיפים שקיבלת אותם אחייכ, אני מדבר על הכוח האורגני, שני גדודי החייר, מה היתההכשרתם ללוחמת נייט והאם רצית לנצל אותם, ניצלת אותם, אם כן איך?

אם לא למה?

אליים גורדון: תראה, קודם כל עד כמה שאני זוכר, בעיקר בימים הראשונים ביום ראשון עד שני

סאייל אידל: 9-8 לחודש

אליים גורדון: כן, היו עדיין ידיעות של סיכוי של פריצה של שריון מדובר על תל סאקי ושם הוצאנו מארבי ממש לצורך

ציידי טנקים

סאייל אידל: הוצאת מארבים כאלה,

אליים גורדון: זה מה שאני זוכר

סאייל אידל: מאיזה גדוד?

אליים גורדון: אני חושב שמהגדוד של דב

סאייל אידל: של דב קלנר,

אליים גורדון: כן, זה מה שאני זוכר כרגע, אז אפשר לבדוק איתו

סאייל אידל: איזה מיטווח נייט היה להם למארבים האלה

אליים גורדון: היה רק על נשק ~~עתיר~~ הדרכי

סאייל אידל: כגדון?

אליים גורדון: מרנייט, רנייט, זה מה שאני זוכר

סאייל אידל: מרנייט ורנייט?

אליים גורדון: זה מה שאני זוכר, רגע לא, היה גם את הלאו התחלנו לקבל באיזה שלב מסויים את הלאיים

סאייל אידל: זה מאוחר, מתי?

אליים גורדון: אתה רואה, אחרי כמה ימים, ב-9 לחודש, ב-10 לחודש אני לא זוכר

סאייל אידל: ממתי, לפני ציידה או אל חנותה

אליים גורדון: כי אני זוכר--

אליים אלגום: הצהנחנים קיבלו את זה מהמיפקדה דני מט לפני שהוא צלח הוא קיבל את זה

סאייל אידל: ב-12 לחודש התחלתם לקבל רק את ה---

אליים גורדון: קיבלנו, אה, גם את אתה רואה את הטאו היה לי

סאייל אידל: זה מאוחר מאד, את הלאו קיבלתם ב-12 לחודש בערך אני חושב

אליים גורדון: יכול להיות, אני לא

סאייל אידל: לפני ציידה או אחרי ציידה קבלתם את זה?

אליים גורדון: אני חושב שאחרי ציידה, כלומר בתקופה שאחר כך כלומר נתחיל עכשיו לנסות

סאייל אידל: כן זה נכון אבל

אליים גורדון: לא, לא בסדר אני לא עשיתם שיעורי בית של ריענון

סאייל אידל: גם נכון, אנחנו יכולנו לעשות שיעורי בית, כי כשזה חסר לנו אין לנו מאיפה לעשות שיעורי בית, למה אני שואל את זה, מכיוון שבעצם הפעילות שלך כחיל מצב שמחזיק את זה, זה אחרי ציידה באל חנות מ-12 לחודש, אתה מפקד גידרה גדולה, אתה מחזיק את מירב רמת הגולן! מתארגן האחרים כבר עסוקים במקום אחר ואז השאלה שלי היא אנחנו יודעים שברוב

אליים גורדון: לא, אבל אני רוצה שתבינו, אני עכשיו מתחיל להיזכר דרך אגב, היינו במתח אמיתי חזק מאד, כך שאני אסביר לכם למה אני זוכר את זה, למה ניזכרתי, כי קודם כל נושא של טנקים, נושא של החניון הריכוזים הייתי מוכרח להחליף אותם כי היו לי ידיעות שהם מתכוונים לפשוט אני מזכיר, למה אני אומר את הענין הזה, אני מזכיר לכם, את ה--- אה, כן קודם כל הם ניסו לתקוף באמת את מוצב 114, ממש ניסו לתקוף אותו, ועלו שמה הם השאירו שם 2 כלים אפילו, אתה רואה איך שאני מתחיל להיזכר.

סאייל אידל: מתי זה היה?

אליים גורדון: אני לא זוכר, באיזה לילה, ממש ניסו לתקוף את מוצב 114

סאייל אידל: בתקופה ההיא, מי החזיק את 114?

אליים גורדון: אורי

סאייל אידל: אורי עצמון

אליים גורדון: אתה רואה איך שאני מתחיל להיזכר ב--- זה דבר אחד.

דבר שני כל הזמן הייתי מזיז כוחות, לא סתם שהייתי חשדן, על סמך ידיעות, קיבלנו ידיעות שמתוכנונים לעשות התקפת נגד, פשיטות, ניסו לעשות פשיטות, ממש ניסו

זייא אם אתה שואל אותי, היתה כל הזמן פעילות, לא שאני מחפש לעצמי בענין הזה של הפעילות.

ארטילריה היתה כל הזמן, כל הזמן גם ביום וגם בלילה וזה גם כן אילץ אותנו אבל עצם העובדה שגם את העתודות שלי הייתי צריך להזיז, ממש להזיז, כי ברגע שהיתה אפילו ידיעה שאין, קודם כל הם ידעו איפה שאנחנו כל פעם יושבים והיה עימות שהם הולכים לפשוט, או יש סיכוי שהם יפשטו על חניון א' או חניון ב' וכל מה שקשור בזה כולל הארטילריה, הייתי מוכרח להוציא כוחות לאבטח אותם, לא להזיז את זה

אליים אלגום: איפה היה חייא הסורי בענין הזה?

הוא תקף או שרק ארטילריה

אליים גורדון: חייא הסורי תקף כמה פעמים, זייא ישירות הוא תקף אותי אני חושב פעמיים;

פעם אחת הוא תקף בזיתה המכמיית שהיה בתוכי, ממש בתוך הזה והוא הוציא חצי מהכוח מכלל שימוש, היו איזה 25 נפגעים נדמה לי.

ודבר שני אחייב עוד התקפה שטייס אחד תפסנו טייס אחד וכמעט בטוח שזה לא היה באותה התקפה, זייא זה כבר היתה בהתקפה שנייה, ומדי פעם בפעם היה גיחות נוספות, אבל אני חושב יחסית מעט מאד.

אליים אלגום: ניים במרחב, או שהסתמכו על המטוסים?

אליים גורדון: נדמה לי שהיה ניים

סאייל אידל: אגב היה לך בחטיבה את התותחי 20 מיים

אליים גורדון: לא זוכר, שאני לא זוכר, רגע, אני חושב שהיה לי ואני אגיד לך מה: כי מה שנדמה לי שהיה לי וזה היה במיפקדה העורפית לכן אני כרגע לא זוכר את זה, הסמחייט שלי ישב שמה במשק, ליד יש שם

אליים אלגום: ברמת מגשימים?

אליים גורדון: לא, לא,

סאייל אידל: גשור הישנה

אליים גורדון: גשור הישנה כן, אז אני כרגע לא זוכר, ונדמה לי ששם היה הניים אני לא נכנס כרגע אני לא זוכר לפחות

עכשיו את הפירוט, מה היה שם

אומי הכף מ"
פסי 90

אליים אלגום: אויישו על ידי צוותים מהחטיבה

או שקיבלת אותם בצירוף חייר?

אליים גורדון: באמת קשה קצת

סאייל אידל: גם חסמת אותם באיזה שהוא שלב

אליים גורודזן: לא אני קיבלתי יחידה גדולה מאד של נייט לכן גם על הנושא

סאייל אידל: קצת מעורב גם נייח וגם נייד

אליים גורדון: נכון,נכון, אבל היו גם כן ושמתי אותם על צירי תנועה ממש עשיתי מארבים של בעיקר ממוצב 116 114 שזה היה ציר כניסה לכביש עם ידיעות ששם הם מנסים להתפרץ, שם בעיקר ריכזתי את נושא של הנייט.

סאייל אידל: נתנו לך אותו לפי בקשתך?

אליים גורדון: לא, לא תשמע, היה למעשה לא ידעו מה לעשות איתי

סאייל אידל: הוא היה בישובים, באזור

אליים אלגום: זה היה, זה נשק של הרנייט

אליים גורדון: כן, כי חלק ממנו נפגע, כי הם היו עם טרקטורים והם היו עם כלים רקים, שהם לא היו מספיק בשלים לזה אז, זה מיקמתי אותם לאורך הצירים, צירי תנועה בעיקר כבישים

סאייל אידל: מתוך חשש של נסיונות פריצה קודמים

אליים גורדון: פריצה, בדיוק, וכל הזמן היה נסיונות של פריצה, כי תראו, זה היה למעשה, אנחנו היינו נקודת התורפה, כי רוב הטנקים שלנו היו בחלק באזור המובלעת, לכן אם כוח שריון רציני היה מנסה לפרוץ, אני בטוח, אז לא הייתי בטוח שאני אחזיק מעמד, אבל אני אומר לכם היום, כן, יש סיכוי שהוא היה מצליח לפרוץ, לכן האפשרויות האלה היו שני אלה ימשיכו

(הרוונר לשנר)

רסיין צור: ב-13 לחודש קיבלת 2 סוללות

אליים גורדון: נכון ושמתי אותן ופה היה לי ויכוח עם רותם, שמתי אותם במוצבים, כאן על מה היה הויכוח? כנראה לא שאני חכם אחרי מעשה, אני טענתי שאסור להחזיק רכב רך בתוך המיקצה

אליים אלגום: זה מטרה לארטילריה

אליים גורדון: בדיוק, והוא נתן לי הוראה והתווכחתי, היה ויכוח אצל מוסה חריף מאדממש כמעט היה לנו מכות, אמרתי לא הוא אמר כן, כן, ובסוף מוסה חייב אותי לקבל את דעתו של רותם והם הלכו, חלק הלך והם עזבו אותנו הרי הם כבר פונים אלי שהם יפגעו

אליים אלגום: אז זאת היתה תקופה לפי מה שאמרת תחת פיקודי נו

אליים גורדון: של מי?

אליים אלגום: של מוסה

אליים גורדון: לא, בתקופה הזאת הייתי תחת פיקודו של מוסה, כי הוא ישב ב--- הקבוצת הפקודות היתה אפילו באיך קוראים להם גשור הישנה! אז אני זוכר, אתה יודע מצויין, למה אני זוכר, כי ממש התכופפנו

רסיין צור: זה רק ב-14 לחודש, אני חושב ירדת מהחטיבה

אליים גורדון: לא אני חושב שב-17

רסיין צור: 14,14 הם

אליים גורדון: אז את קיבלתי לפני זה, זייא את ה קיבלתי בעוד שהוא נוסע

אליים אלגום: קיבלתם שמונים ב-18, אז ברור לי לפעם הראשונה שאמר לנו קודם שב-12 אתה מקבל את הגיזרה ואז אתה נופל מכח הפיקודי זה לא התאריך

רסיין צור: לא, לא, זה לא התאריך, לא התאריך ב-14 לחודש

אליים אלגום: 14, אני מקבל, כי ב-8 הייתי למעלה הייתי כמה ימים בכל

רסיין צור: לגבי גדוד הסיור 288, אולי תספר לנו מה הוא עשה אצלך בחטיבה, איפה הוא היה פרוס, וכמה זמן הוא היה?

אליים גורדון: אני חושב שהוא היה בסהייכ שעות ככה אני זוכר

רסיין צור: מספר שעות?

אליים גורדון: יום או משהו, אפילו פחות אני חושב מיום

רסיין צור: כי ב-12 לחודש קיבלת אותו, רשום אצלי שהתקבל למייפ החטיבה

אליים גורדון: כן ב-12, אני חושב שהוא היה צריך להיות אצלי עתודה בעיקר

סאייל אידל:: ב-12 אחרי פעולת ציידה אל חנות

אליים גורדון: כן, בטוח שאחרי

סאייל אידל: כי אחרת היית מטהר אותם

רסיין צור: למספר שעות בלבד, לא עשה שום דבר?

אליים גורדון: אני לא יודע בדיוק, ניסיתי להפעיל עליו וכל מה שקשור, ולקחו לי אותו, לא בגלל זה ש---

סאייל אידל: כן, אז מהיכן ההכרות שלך כשאתה מציין חוות דעת מסויימת על מפקד הגדוד וכך הלאה, הרי בסהייכ הוא היה אצלך מעט שעות, איפה ראית אותו?

אליים גורדון: תראה, התרשמות של מפקד בלחץ מספיק ל-10 דקות לא, אבל זה היה יותר מ-10 דקות

סאייל אידל: לפי מה שאנחנו יודעים שהגדוד הזה שעלה וצורף ל-205 שהיות ולקחו את משה אלר מ-205 אז קיבלו את גדסיי 288 ואמרו שהוא היה יחד עם פלוגת הגייפים הסיירת החטיבתית של 205 הוא היה הכוח הראשון שהגיע למוצבים של כוחותינו, חבר איתם, עסק שם בכל הבעיות המורליות והפינואיות וכך הלאה

אליים גורדון: גדוד הסיור?

סאייל אידל: כן.

אליים גורדון: זייא לא תפקיד לוחם

סאייל אידל: אני לא יודע, זה תפקיד לוחם, וזה למעשה הכוח הראשון שעלה למעלה וחבר עם כוחותינו

אליים גורדון: השאלה היא כזאת, זייא אם זה כוח ראשון כפלוגות אני לא, לא מעניין אותי מה זה עשה הגדוד, אני מתאר לי שהוא עשה עבודות יוצאות מן הכלל, אני רק אומר, אבל השאלה אם אתם שואלים אותי כגדוד כמגייד, זה אני יכול להביא מה שהיה אצלי, אני בטוח שזה נמשך ככה, כי אחרת הוא לא היה זז לתפקיד, אני אומר לכם, ואני זוכר שאני דברתי עם מוסה ונדמה לי שעוד דיברו, אחרת הוא לא היה מקבל רק את דעתי בענין הזה, כי בסהייכ היה זמן קצר לכן זה מחזק את ה---

סאייל אידל: גדוד 11 של אלפנבויים זכור לך

אליים גורדון: הוא התפרק נכון?

סאייל אידל: לא, לא, גדוד חרמייש מחט' 9

אליים גורדון: אה, אני זוכר נכון, קיבלתם

סאייל אידל: אנגלו סכסי בחור נחמד מאד

רסיין צור: ואתה קיבלת את הגיזרה---
אליים גורדון: במקרה הזה זה היה נחמד
סאייל אידל: אנחנו היינו אצלו לפני יומיים, אנחנו מקבלים

את דעתך שהוא נחמד! הוא היה הוא צורף אליך תייפ,

אליים גורדון: נכון

רסיין צור: לטעותו של דבר הרחיבו לך את הגיזרה ב-14 לחודש

סאייל אידל: כן ואז הוא קיבל את הקטע הצפוני עד למוצב 110

רסיין צור: מבחינת ההערכות שלו, היתה דומה להערכות של הגדודים

של החטיבה שלך, כלומר החרמייש מעט קדימה, קצת טנקים

איתו היה לנו טנקים לחטיבה 4 בערך

אליים גורדון: אני כמעט בטוח שהיה בדיוק אותו דבר, מבחינת

אני החלטתי איפה יושבים בכל מקום כמה,

רסיין צור: והתפיסה, אני לא משנה תפיסות, אבל אני חושב שזה -

כי תראו אולי צריך לשנות תפיסות, כי זה מה ש---

אליים גורדון: זה גם היה הגיוני

רסיין צור: אגב שאלה פשוט החטיבה הזו, הגדוד הזה היה אצלך

תייפ כל הזמן עד סוף המלחמה, או צמצמו לך את הגיזרה

אחייכ שוב?

אליים גורדון: לא צימצמו

רסיין צור: לא צימצמו אותה היא נשארה עד דרומית לקוניטרה

ב

אליים גורדון: כי אני מזכיר לכם, אני ב-עשרים וכמה כבר הייתי

למטה בסיני

רסיין צור: כמה, לא אני לא זוכר שצילצלו לי

סאייל אידל: ואז חט' 4 החליפה אותך לא?

אליים גורדון: לא זוכר בדיוק ~~מתי~~ גיהחליף אותי, אני אגיד לכם הפקודה היתה: רוץ

אתה אישית, הלא אני רצתי השארתי לסגן שלי שהוא יארגן

את החטיבה, כי המצב היה שצריך להציל את הכוחות במצרים, זה בערך היה המצב,, זה מה שאמרו, ומה שאמרו והאמת היא שהיה באיזה שלב מצב אני רק אני אתם לכם דוגמא, אני בכלל הפקודה שקיבלתי זה לנסוע לבלוזה, הגעתי עד לבלוזה כבר היתה פקודה שהליקופטר בדרך לקחת אותי למגן ושהמצב לא טוב, עליתי על ההליקופטר והוא לא יכול היה לנחות, כי הוא לא זיהה את הכוחות ואז הוא סיפר לי שלפני כמה זמן

אליים אלגום: זה ב-22?

אליים גורדון: ב-22 כן, ואז הוא סיפר לי שהליקופטר אחר עבר את הגבול באל בסד והטייס היה חיוור, לא ידע רק בשנייה האחרונה זיהינו את המקום, היה מתח רציני מאד והיה עצבנות

אליים אלגום: העצבנות נבעה מכך שידענו אז באותו יום שעומדת להיות הפסקת אש, ורצינו לחתוך, ולהציל, להחזיק איזה שהיא טריטוריה באורך קומפקטי שאפשר יהיה לארגן אותה

רסיין צור: לא, אבל הם התקוממו כדי להתכונן להתקפה רצינית שלהם

אליים אלגום: לא באותו שלב

רסיין צור: לא באותו שלב

אליים אלגום: כעבור יומיים שלושה

אליים גורדון: יכול להיות, אז אולי היתה אני לא, סהייכ הענין היה די בטח

רסיין צור: גדוד 95 אתה קיבלת אותו תייפ לזמן קצר ב-14 לחודש, אתה זוכר משהו כזה?

אליים גורדון: ומה הוא גדוד טנקים?

רסיין צור: טנקים, טנקים, היו איזה שהם ידיעות, כאילו שהסורים מתכוננים לעשות איזה שהיא התקפה או משהו ואתה זוכר שעשית איתם משהו או שום דבר, זה היה לך כמה שעות בלבד, או שהוא היה סהייכ עתודה לאחור לא זוכר?

אליים גורדון: לא, אני, מה שאני זוכר נדמה לי שהמגייד היה אצלי, קיבל על זה פקודות, לא זוכר כרגע את של הפקודות, לא זוכר כמה זמן הוא היה אצלי כי באמת נדמה לי נלקח בחזרה לא זוכר.

סאייל אידל: אבל לא ידוע לך מה היתה המטרה עליך?

אליים גורדון: לא, המטרה היתה בכל אופן בטוח היתה כי נדמה לי התקפות, חששו מהתקפות סוריות

רסיין צור: עכשיו ככה, אתה ב-16 לחודש העברת 30 זחליימים מהחטיבה

סאייל אידל: לצנחנים

רסיין צור§ נכון למה הם יועדו?

אליים גורדון: נדמה לי לפעולה הזאת שדיברנו עליה, אני לא זוכר

סאייל אידל: של אום בוטנה, כודנה אום בוטנה?

אליים גורודן: כן נדמה לי

סאייל אידל: על החרמון

אליים גורדון: על החרמון, ואם יהיה חלק של החרמון, אני זוכר שעשיתי את העברה משלהם

סאייל אידל: אבל לא היית זקוק כייב לנגמיישים

אליים גורדון: הייתי זקוק, כי תראה קודם כל במשך הזמן יש שחיקה דבר שני, כל הזמן תיגברנו וזה פגע בנו, פשוט שתדע, ממש פגע בנו, זה דבר הנוסף,

דבר שלישי אתה בלי הרכב שלך אז אתה לא חרמייש זה היום ואין לך מבין?

רסיין צור: כן עד כמה שאני יודע

אליים גורדון: טוב, אז אני אגיד לך מה, אני לא זוכר שהיו לנו איזה בעיות של נקרא לזה, לא רק זה, בקשר למצב שלנו החזירו לכשירות כי במהירות כי במהירות סהייכ נתנו 20, קיבלתי גם איזה חטיבה וגם סיוע מהגשייח שעבדו יפה מאד, באמת עבדו יפה מאד

סאייל אידל: אגב, אתם כשעליתם למע^לה לרמת הגולן בתחילת המלחמה היו לכם נפלים בדרך? של זחליימים?

אליים גורדון: אני חושב שמעט מאד

סאייל אידל: ושיקמתם אותם והעליתם אותם ל---

אליים גורדון: כן, כמעט על פי רוב, זייא

סאייל אידל: רמת התחזוקה של הכלים טרם מלחמה היתה משביעת רצון?

אליים גורדון: בקשר לאחרים ודאי, ולמה אני מזכיר אחרים כי הטנקים כאלה שהיו בעיות איתם ואצל, יומי פלד היו המון בעיות

סאייל אידל: כן ואספת אותם בדרך

אליים גורדון: לא, אני מדבר גם על בעיות אחרות, בתוך הגדייב

אליים אלגום: בואו נשמע איך משה לב מספר

סאייל אידל: היום בדיעבד כשאתה מסתכל על תקופת המלחמה, אתה מתמקד רק על רמת הגולן, אתה כמפקד חרמייש החזקת את הקו, קיבלת משימה שמתאימה לכוח חייר חרמיישי וביצעת את המשימה הזאת על מה שהוטל עליך להחזיק טנק, כשאתה מסתכל רטרואקטיבית על זה ניצלת בצורה הנכונה?

אליים גורדון: תראה אבל אני מוכרח לתקן לך משהו, אתה שוכח שאני הייתי כל הזמן בכוננות לעבור את הקו, לא למה אני אומר לך

סאייל אידל: כל הזמן?

אליים גורדון: אני אומר כל הזמן, בוא נלך, רגע, רגע, אני רוצה שתבין את הנקודה, וכך אני קודם כל בנוי לעומת חטמייר שהזכרת את הנושא של החטמייר, אני לא מדבר ככוח פיקודי, זייא ככוח פיקודי המצב היה קצת יותר קשה, כל הזמן שאני הייתי כחטיבה גם קיבלתי, גם התכוננתי, כן שכל רגע אני צריך להיות מוכן עם כל הכלים שלי, לפרוץ קדימה ולרוץ קדמה

סאייל אידל: זאת היתה הרגשה שלך ורצון שלך למוכנות כזאת. הנה היתה לך משימה כזאת?

אליים גורדון: לא, לא, תראה אני מזכיר לך אל חנות ב-12 זה לפני

סאייל אידל: זה לפני, קו 12 בשבילינו הוא קו מעבר, מ-12 ואילך אתה מחזיק, אתה חטיבת קו, עד ל-12 לחודש זה פרק אחד

אליים גורדון: לא, זה לא יתכן, תשמע, זה אולי ארוע אחריו, זה לא הייתי אומר ככה, ככה אני גם אימנתי, ככה אני גם מתנהג שכל כוח אני חייב לבנות אותו כך שאני יהיה מוכן לפרוץ קדימה בגיזרתו

לכן גדודי הטנקים, היו לי הלא חלק מהזמן שני גדודי ענקים, מוקטנים הם היו בנויים שאם אני צריך וגם בתדריכים שאם אני צריך ויכול לפרוץ קדימה שאני יהיה מוכן לפרוץ קדימה, לא אני רוצה, זה תפיסת עולם בארוע הזה

סאייל אידל: השאלה אם היו לך פקודות כאלה?

אליים גורדון: תראה, בוא נאמר זה כן, כן, אתה יודע מה היות והייתי כוח פיקודי לא הייתי, עושה את זה, אם אני יודע, השאלה באיזה תהליך, לדעתי כל מפקד צריך כל הזמן לראות את הענין הזה, עכשיו למה? כי אני החסיד של לא להמתין ולקבל את המנה, אלא להיות הטיפול המונע מה שאנחנו אומרים בזה, אם אני יכול לתקוף, עדיף שאני אתקוף אני אמנע לי את הזה. אתה יודע מה, בדיוק, הגנה תוקפנית עם אפשרות לעבור למיתקפה

סאייל אידל: היה לך חסר כוח חייר לאחזקת הקו, או שמה שהיה לך הספיק לך, היו לך 3 גדודים, 2 שלך ואחד

אליים גורדון: לא היה

סאייל אדל: לא היה ידעת שיש מאחוריך גדודי חרמייש מובטלים?

אליים גורדון: לא ידעתי

סאייל אידל: לא ידעת?

אליים גורדון: לא ראיתי, אולי בשלב יותר מאוחר ראיתי רק 3 גדודים

סאייל אידל: אתה יודע מה, כי יכול להיות שהייתי נעזר בה איך? כי אנשים הלא הפסידו בסהייכ, כי אתה ונכנסים למתח, זה לא מצב שלא נכנסים למתח,

אליים גורדון: לא ניסו לנצל את הגדודים שלך למשימות מיבהלתיות עבור אחרים, כלומר לא ביקשו מימך תן ליווי לשיירה עבור x או תישלח פלוגה לאבטח את חניון טנקים של איזה חטיבה

אליים גורדון: אני לא זוכר, אולי היה פעם אחת, אבל אני כרגע לא זוכר,

סאייל אידל: אבל כעיקרון

אליים גורדון: לא, לא, גם לא היה לי מספיק כוח אפילו

סאייל אידל: איך אתה רואה את החטיבה במלחמה, כלומר בסיכומו של דבר - ביצעה משימה חרמיישית כפי שלמדה אותה וכפי שהיתה מיועדת לה, או שלא נוצל

אליים גורדון: אני לדעתי הניצול היה קלאסי, אני מצטער רק שאני לא הייתי מחייט טנקים, אתה מבין את הבעיה

סאייל אידל: לא, בוא נעזוב את זה, זה לא מענין אותנו

אליים גורדון: בסדר, אני רק אומר לך את ה--- הניצול היה קלאסי זה הניצול של החרמייש, פשוט מאד

סאייל אידל: גם אנחנו חושבים שהניצול היה טוב

אליים גורדון: אני אולי ב-2 דקות, אני בכל אופן בואו נעבור רגע לגיזרה המצרית

אליים אלגום: לפני זה, פתחת את הענין עם הפרמטר הריגשי, הפסיכולוגי אחד הדברים החשובים בענין זה, זה ענין של מנהיגות וכשאנחנו מדברים על קשר בין מפקדים, אנחנו מדברים על מספר אפשרויות, אנחנו יכולים להעביר פקודה ומחקר שמענו את זה ברדיו ואפשר גם לעשות---------- מזווית הראייה הצרה הזו של קשר בינך לבין מפקדים מעליך, מפגשים בינך לבין מפקדים מעליך שאר מפקדי החטיבות, האם הדבר הזה היה מספק בסיטואציה הזו שראינו כאן בתוך הפיקודים בשיחת

אליים גורדון: תראה, פה אתה שואל שאלה, אם הבנתי אותה נכון ופה אני נהגתי כמו שצריך היה לנהוג לא שאני בא לתת לי ציונים לנושא, ואני, תראה, אני טוען שאתה חייב כל הזמן להפגין נוכחות ולכן כל ~~הזמן~~ לילה הייתי יורד לכוחות, לא להראות שאני אמיץ זה חשוב לשמור, חשוב לתת פקודות אחרי שאתה שומע לא בטלפון שבור ולפעמים אתה שומע גם את הרמה קצת יותר נמוכה, כי אתה צריך לחוש מה כאן קורה, אבל גם הפגנת נוכחות היא חשובה בקנה מידה ראשון, שפתאום בא המחייט ב-11:00 ו-12:00 בלילה זה מורל של יחידה אחרי שאתה שואל מה או זה.

אני רק אספר לך בדקה אחת בתחום הזה, אני ישבתי ב- 68 כסמחייט של חגטי 14, ושם אני נוכחתי לדעת שכל תקרית שיש עד שזה מגיע למטכייל אין קשר, או זה בכלל לא דומה, בין מה שהיה בשטח לבין מה שהגיע למטכייל ואני הייתי יורד מייד עם התקרית, היתה מתחילה תקרית, יכולתי, בהזדמנות הראשונה הייתי יורד, שומע מוציא מסקנות, מה שהייתי רואה זה סיפור אחר ממה שהיה בשטח וכל מה שאמרתי לכם בהתחלה זה הלא סהייכ הסתברות של מקרים,

ואני אתן לכם בקצרה כמה מקרים בגדוד שלי למשל;

מקרה אחד למשל נסעתי עם איזה קצין, הוא מספר לי יום לפני זה היה צנחנים עם הליקופטרים עבור את הצד השני, אמרתי ואמרתי לא ניראה לי וכל זה, הוא לא גומר את המשפט, הוא אומר לי הנה הם, הנה הם עוד פעם, אני מסתכל עליו ואני אומר לו אתה יודע מה אתה מראה לי, אתה מראה לי כוחות וכוכבים זה היה בלילות, אבל טוב שאין כוכבים קצין בחור צעיר

דוגמא שניה - ניהלתי פעם קרב, קרב אש, מעל גיבעון זה היה נדמה לי כאן גיזרה עצומה, המפקדים מדווחים לי שהמצרים יורים, ואני עם הליקופטר בלילה ואין כלי יותר טוב לנהל אש להליקופטר בלילה, ואני אומר למפקדי הגזרות אף מצרי לא יורה עליכם אפילו כדור אחד, אתם רק אתם יורים לעברם, אמרו: לא יכול להיות אמרתי תפסיקו את האש דקה, תיראו שהמצרים לא יורים, זייא לא נתתי פקודה חדל אפילו כדור אחד.

דבר שלישי - והוא ופה אולי זה באמת הסיפור האמיתי מוחלט, לא זה, יום אחד אנחנו יושבים במפקדת החטיבה, מוטקה ציפורי היה המחייט, אני הסגן ומוטקה מקבל טלפון ממפקד גדוד וההוא אומר לו: המצרים תוקפים.

אולי בכמה מילים רק רקע, זה ישכנע אותכם כמה הנושא שאמרתי עליו הוא כייב חשוב, הרקע היה ככה: אנחנו יום לפני זה הרגנו באיזה מארב של 424 חמישה מצרים, קצין, היתר נדמה לי סמלים, עם איזה סייעת, יחידת קומנדו שלהם, התכוננו לפעולת תגמול, היו לנו ידיעות שהם מתכוונים להעירך, למחרת בבוקר ב-08:00 בבוקר טסו 4 מיגים מעל מוצב בים התיכון בודפסט, אבל קראו לו בשמות אחרים, מעל בודפסט חצי שעה אחרי זה, מפקד הגדוד דיווח שפלוגה או כוח מצרי תוקף, אמרתי למוטקה בוא נמשיך את הישיבה, זה הכל מעשיות, תאר לך איך אתה אומר דבר כזה, מגייד מדווח שתוקפים אותו, אני אומר להמשיך את הישיבה, כן, תשאל את מוטקה הוא יגיד לך שאני צודק, כי היתה גם ועדת חקירה, אני אומר להמשיך אני אומר זה קישקוש להמשיך, מוטקה אומר תשמע אבל זה רציני, זה בוא נעבור אמרתי מוטקה קישקוש, מה הרעיון הזה?

בקצרה עכשיו אני אסביר את כל מה שקרה, אחרי כמה דקות היה עוד טלפון ועוד והמצרים מתקדמים וכל מה שקשור, בינתיים מוטקה התקשר עם אלוף הפיקוד, אלוף הפיקוד התקשר לרמטכייל, היתה כוונות לחייא להתחיל להרים את המטוסים, ישיבת ממשלה, כי זה היה חריג, איך דבר כזה קורה שפתאום תוקפים מצרים, אם כן התקפת יום, התקשרו

לאויים, ואוטנט היה אז זה, כן, היה רעם שלם בזה, בנתיים התקשרו גם לאויים במצריים, והמצרים הודיעו שיהיה אפשר לעצור אותם, את המצרים הם לא מצליחים לעצור את המצרים, אני אומר למוטקה ואורי ברון בא להחליף אותנו, אני אומר למוטקה: תשמע אני, זה לא מוצא חן בעיני, * אם יש היום משהו רציני אחד משנינו צריך להיות שם, אם זה לא רציני גם אחד משנינו צריך להיות שם, את כל הזה מוטקה אומר אתה לא תזוז, אני אחרי רבע שעה אומר למוטקה, עכשיו אני בא להפיז אותך, אני טס, לא יכול להיות דבר כזה, ואורי בראון אומר למוטקה אם ג. גורדון, אם תשכים שג. גורדון יטוס, אני מוכן להצטרף אליו טוב, מוטקה היה ככה, שקע.

תשמע, עכשיו הסיפור הוא ככה, בסוף מוטקה נתן לי לטוס, אני טס ואניאומר לטייס, אני כבר מתקרב לאזור הלחימה, אני אומר לטייס: אתה רואה משהו הוא אומר: אני לא רואה, אמרתי לו תשמע אומץ יש לך, הוא אומר: כן, בכלל עושים כל מיני תרגילים באוויר, אמרתי לו: בוא נתקרב למוצב המצרי, התקרבנו למוצב המצרי ואני לא רואה שום דבר, הוא אומר: גם אני לא רואה, אמרתי לו: רד במוצב של נו, יורדים במוצב שלנו, רץ אלי קצין המבצעים ואומר: המפקד אתה רואה שם את החילים המצריים, אמרתי לו: אתה שפוי, באמת בנוסח זה, אתה שפוי? אתה מראה לי שיחים בטווח 800 מ' שיחים, כן.

עכשיו ככה', רק אנחנו יריינו כי לא היו מצרים, אני רוצה שתבין את הנקודה, ניהלו קרב של שעתיים

<u>אליים אלגום:</u> בשיחים?

<u>אליים גורדון:</u> רק עם שיחים, הלכתי עם החבריה עוד 100-200 מטרים כדי להראות להם כמה הם מגוחכים, מייד הודעתי להפסיק את הפורים הזה, בנוסח זה, אמרתי מוטקה תפסיק את הפורים הזה ובינתיים הצליחו זייא כבר העלו כמה מטוסים לישיבת ממשלה ועשו בממשלה ישיבת ממשלה, והיו שם 3 קצינים ו-21 חיילים עשיתי תדריך גם ל-3 הקצינים וגם ל-21 חיילים כולם ראו את המצרים, שלא יהיה לכם אי-הבנה, כולם, אתה שואל איך 3 קצינים ו-21 חיילים ראו את זה

<u>אליים אלגום:</u> אתה מכיר את הסיפור עם בגדי המלך החדשים, זהו.

<u>אליים גורדון:</u> אבל הבנתם את ה--- תארו לכם יחידה שלמה, כן ושאני אומר לכם לא היו שם מצרים, לא היו שם מצרים

מה כאן קורה! יש כאן עוד פעם, הליגיון מתחיל להתפתח, רואים את ההבהקים של ה-05 יש האלה ששומעים את האש, יודעים אם זה, צריך ללמד איך עושים, אין בעיה

יש לזה טכניקות, אחרי 2 דקות אתה נותן חדל, כן נניח אפילו זה צריך להיות קודם בקרה, פתאום אתה רואה ששם אין אש, המון דברים, אז מה שאני יכול להציע זה דבר אחר, על קצה המזלג ומבחינת תופעות, זה באירועים בודדים זה זה.

לכן הנושא המרכזי זה פשוט

אליים אלגום: מפקדים

אליים גורדון: כן

אליים אלגום: האם ביקרו אצלכם בחפייק, לעיתים קרובות, האם חשת רצון שיבקרו אותך יותר?

אליים גורדון: אני הרגשתי מצויין ככה, קותי ביקר אותי אני חושב שפעמיים, לא הייתי זקוק, לא הייתי פשוט זקוק לכל הביקורים

אליים אלגום: בוא נאמר, אתה חיית את המצב שבאוגדה עם כל התדריכים שהיו והפקודות שהיו להזלהאזנה שלך על הרשתות לא היתה לך בעיה של התמצאות וקשר מה עושות יחידות שלך?

אליים גורדון: תראה הייתי אומר כמעט שלא, גם היו מזווגים אותי כמעט אחת ליום לקבוצת פקודות, אצל חקה

סאייל אידל: הוא היה כוח פיקודי

אליים גורדון: בא כוח פיקודי, זייא שהיתה לי תמונת מצב לגבי, לכן לא היתה בעיה, כמה זה הליקופטר 20 דקות לכן לא

אליים אלגום: ולפני שהיית כוח פיקודי

אליים גורדון: אמרתי כבר רותם ביקר פעם, אבל יכול להיות שניתקלתי, לא, הייתי גם פעם בקבוצת פקודות אצל מוסה, אני הרגשתי בעבור עוד 2 דקות לסיני או שאתם

טוב, מה אני אגיד לך,

סאייל אידל: לא הייתי רוצה לשמוע את האני מאמין שלך בהקשר לחרמייש

אליים גורדון: בוא אני אגיד לך מה ככה קורה, זייא למה חייבים להגיע, טנקים לדעתי לא יכולים לעבוד לב, זייא יש שלבים שכן לבד, אבל ב-

סאייל אידל: מה הם השלבים של טנקים לבד?

אליים גורדון: תראה אם אתה נכנס לקרב עם טנקים אתה לא צריך את החרמיישים.

סאייל אידל: יש הגורסים שרמת הגולן היתה אך ורק זירה לטנקים,

אליים גורדון: לא נכון, זה ממש לא נכון

שאייל אידל: בימים הראשונים

אליים גורדון: גם בימים הראשונים, תראה כמו שלא הייתי אומר שמטוסים מה שעשו מטוסים ברמת הגולן, זה זירה למטוסים, כי הקורבן שהם הקריבו הם עצרו למעשה את עיקר ההתקפה הם עצרו, לא מישהו אחר. וזה אפשר להיווכח בכמות הפגיעות שהיא מחייא, גם הגורם הפסיכולוגי של חייא הוא עצום גם על כוחותינו וגם עם הכוחות הסוריים, זייא אי-אפשר לברוח מהענין הזה, ראיתי כבר המצרים מאלצים אבל ברגע שמטוסים כמו פנטום כזה יורד לך זה לא נעים, אתה חשוף אתה לא מאמורי עמדה.

לכן לגבי נושא של טנקים נכון שטנקים עשו שם, הייתי אומר בכוחות היבשה, עשו שני גורמים עבודה יוצאת מהכלל:

זה החייר שהזכרתי

שאייל אידל: מה את המוצבים שיחזיק את הקו?

אליים גורדון: רציני מאד, יחידי ה-188 שלפי קביעת הקרב חלק מהם ה היו יוצאים מן הכלל, זה אותם המחלקות שהיו קרובות והם למעשה הלכו

אליים אלגום: בפיתחי הצירים

אליים גורדון: בפיתחי הצירים והם עשו עבודה, ועובדה היא הם ניגמרו כולם ניגמרו עושה רושם שבדייב הם עבדו יפה והטנקים כי הנכון הוא שהטנקים רצו:

א. קדימה מבחינת נושא של הטנקים שלנו, לפי ההתרשמות בעיקר במובלעת מבחינת הנושא של הפעולה, כנראה שם היתה הפעולה היותר גדולה, אבל אני לכן מה מי, וכל מה שקשור לזה, אני לא רוצה להשמיץ אחרים כשאין לי תמונת מצב מדוייקת, הניסיון שלי מלמד, הניסיון הצנוע מלמד ואמר על זה פעם יאנוש מייד בסיכום הפעולות בצפון היה מפקד אוגדה, איך הוא אומר: תיראו היום זה ניראה יפה ומתוכנן, אבל אני אגיד לכם את האמת, הוא אומר, זה פרי מיקריות, לפעמים זה רצף של כל זה שאחייב אתה מצייר לך תמונה כפי שנוח לך לצייר אותה, אם היו מגלים ישר הוא אומר...

לכן יש כאן אולי נושא שאנחנו לא מספיק התחנכנו בבעיות והתחלתי לומר על משרד השיכון ולא זה

סאייל אידל: אנחנו באני מאמין שלך על החרמייש

אליים גורדון: לא, טוב אבל רק שנייה אחת, כי הבעיה היא כזאת אנחנו צריכים להיות מספיק גברים שכל אחד מציג מהם השגיאות של הפעולה שהוא עשה מה השגיאות, כדי שנלמד מזה לקח שאני הרבה פעמים אומר לאדריכל בוא תציג מה המיגבלות של התוכנית הוא ניבהל, כי הוא אחראי, ככה אני התחלתי ואמרתי בוא תגיד לי מה המיגבלות, הוא לא יתן לך את המיגבלות, וכשאני אומר לו: תירגע, כי אתה מכיר הכי טוב את התוכנית, אז קצת, אבל הוא לא פתוח לגמרי, זה חינוך של מפקדים איך באמת

אליים אלגום: זה חינוך לאחריות

אליים גורדון: לאחריות, עכשיו לגבי, תיראו זה נכון שלא יכול להיות שחלק יעשה את זה וחלק לא יעשה את זה, כי אז הם מופיעים כשמוקים אלה שמשמיצים את עצמם, אבל אם זה לקח זה גם,

לגבי האני מאמין, אני חוזר לאני מאמין, קודם כל לא יכולה להיות יחידה שאלמנטים שהיא צריכה אותם בקרב שהם לא חלק מהיחידה, אז יש גבול כמה אתה יכול לחפש, לדעתי חרמייש זה הדברהמינימלי שצריך להיות.

זייא אני הייתי רואה ככה: וכאן השאלה היא עוד פעם בסיסית, איך רואים את הגדוד, מה רמת הגדוד, מה רמת המגייד, מה רמת היחידה, נראה לי שהיה רצוי שבכל גדוד חרמייש תהיה לפחות פלוגה אחת אורגנית

סאייל אידל: של טנקים?

אליים גורדון: של חרמייש בכל פלוגה, בטנקים היא פלוגת חרמייש

אליים אלגום: בכל גדוד טנקים יש פלוגת חרמייש

סאייל אידל: בכל גדוד טנקים פלוגת חרמייש

אליים גורדון: שאם היא חיה וצמודה וכל מה שקשור בזה

סאייל אידל: ותפקידה

אליים גורדון: תראה, תפקידה להתאמן כל הזמן, כל אימון אתה רוצה לעשות אימון מעבר לגדר, יש לך את הכיתה, אתה לא צריך את התיאום החטיבתי, אני אתה מבין ממש צמוד

סאייל אידל: מהי הנקודה של פלוגת חרמייש בגדוד טנקים, כאשר יש לנו מבפנים 3 פלוגות טנקים והם עושים את המלחמה,

היא נלחמת או שהיא נותנת את השרותים לכוח הלוחם, מאבטחת בלילה?

אליים גורדון: תראה, אני מדבר על נלחמת, תראה, אתה יודע מה אבטחה בלילה את הטנקים

אליים אלגום: היא מאריכה את שעות הלחימה של הטנקים, אם הטנקיסטים לא צריכים לשמור על עצמם, אלא החרמיישים עושים את זה מאפשרים לטנקים לנוח, הם למעשה מאריכים את שעות הלחימה שלהם

סאייל אידל: כן, אבל לא צריך בשביל זה חרמייש, בשביל זה אפשר לקחת נאמר בפלוגת המיפקדה תהיה מחלקת אבטחה

אליים גורדון: לא, לא, יש לך טעות, בוא אני אסביר לך למה? תראה כך היא תיראה, תיראה כמחלקת אבטחה, אני צריך להוכיח אני צריך על ידי כטנקיסט את הלוחם הכי טוב שאני לפחות יהיה שקט אם אנחנו מדברים על קרב אמיתי, לא על אימון וכל מה שקשור בזה, אני צריך לדעת שזה ~~הפחיעה~~ אלגה, או ~~חפחעה~~ אלגה ולא מישהו אחר, ואז אני יהיה רגוע, אם אני לא יהיה רגוע אני כל פעם אלך לבדוק אני כל שתי

אליים אלגום: מרגיש לעצמי

אליים גורדון: אני כל שתי דקות אקום, אני לא אפילו לא אשחרר לי את הבגדים כמו שאני רוצה וכל מה שקשור זה מישהו שאתה יודע

אליים אלגום: הוא גוף מעצמך

אליים גורדון: בדיוק זה מה שאני רוצה שתבין, זה הדבר הכי חשוב, זה כמו שחיילים צריכים להכיר את המפקדים, מפקדים צריכים להכיר את החיילים

אליים אלגום: זה פלוגה בגדוד, אנחנו מדברים פה ברגע על חרמייש ביחידות גדולות של גדוד וחטיבה

אליים גורדון: לא הוא שאל אותי בעניין הזה ברמת הגדוד ועכשיו אנחנו נעבור קצת הלאה, הענין הוא ככה לצבאות ערב יש הרבה יחידות ממוכנות, אין ספק שהמשימות של היחידות הממוכנות יצריכו גם טנקים וגם יחידות ממוכנות שלנו והסיבה היא פשוטה, אם ילחמו עלינו ממוכנות איפה שמתאים לנו ממכונות, איפה שמתאים להוריד חיל רגלים וכל מה שקשור,

ש מ ו ר

יעל
29

אליים אלגום: אולי במלחמה הזאת הם לחמו

אליים גורדון: ולחמו, בדיוק לחמו, ואתה מוכרח לתת את התשובה בדייב הרוסית

הם היו צנועים מאד, אני חושב שהם

בשטחים קשים, היא נכונה, אני מדבר על ה--לא על על שיתוף הפעולה

למשל, לא לחינם הם שמים את הנגמיישים שלהם עם תותח, כיפה בפנים, זה מראה לך כמה

הם חושבים שהכל צריך להיות כייב אורגני

אליים אלגום: נכון

אליים גורדון: לדעתי אם היחידה היא לא אורגנית, לא מגיעים לרמה

רמת אימון כמו שצריך, כי זה שפה משותפת ואפילו

עמד במונחים משותפים וכל מה שקשור בזה.

קצרנית: יעל

הגהה :

4

משרד הבטחון
ארכיון צה"ל ומערכת הבטחון

סוף התיק

1000 (6.73)

36/[illegible]